

EPIGRAMA

PUBlicaȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Director: **GEORGE CORBU**

Redactor-șef: **LAURENȚIU GHIȚĂ**

„Parcere personis, dicere de vitiis“

Marcus Valerius Martialis

DIN SUMAR:

- EDITORIAL: X;
 - INTERVIURILE EPIGRAMA: „PUȘA ROTH – O istorie într-un catren“;
 - LECȚIA DE EPIGRAMĂ – „EPIGRAMA ȘI POEZIA“ – Dr. Elis RÂPEANU, partea I;
 - „CONSIDERAȚII ETICE ȘI METODOLOGICE PRIVIND CORECTAREA EPIGRAMELOR“ – Ștefan-Cornel RODEAN;
 - CRONICILE CONCURSURILOR ȘI FESTIVALURILOR DE LA Craiova, Ploiești, Vama, Gura Humorului, Brăila, Galați și Vaslui;
 - Ștafeta: Nicolae MIHU – Liviu GOGU;
 - Concursurile revistei, Anunțuri;
 - EN GARDE, NOI ȘI... ELE, ALEȘII NOȘTRI, MÂNIA DE A FI ROMÂN, HAI NOROC ȘI SĂNĂTATE, CARUSELUL CU EPIGRAME, *epigrame, epigrame, epigrame...*;
 - Nou: DE VEGHE ÎN LANUL CU EPIGRAMA;
 - CARICATURA: Gheorghe MITROIU;
 - Aniversări, IN MEMORIAM etc.;
- Grafica: **Mihai Danieleescu** și Gheorghe Mitroiu.

Epigrama

Directori fondatori:
VIRGILIU SLĂVESCU – seria veche
MIRCEA TRIFU – seria nouă

REDAȚIONALE

Prețul revistei rămâne neschimbat și în 2017, respectiv 6 lei/exemplar pentru cenacluri și 9 lei/exemplar pentru abonații individuali.

Responsabilitatea privind textele publicate aparține în totalitate celor care semnează! În măsura în care avem cunoștință de vreo neregulă, o semnalăm și luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoaștere și neintenționat.

■ RUGĂMINTE

Pentru a evita aglomerarea căsuțelor poștale personale ale redactorilor revistei și ștergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă (**ȘI NUMAI MATERIALELE!**) să se trimită pe e-mail pe adresa: revistaepigrama@yahoo.com.

Rugăm, de asemenea, să nu încărcăm mailul cu forwardări de mesaje umanitare, cereri de donații, de prietenie pe Facebook, Twitter, Linked In, peisaje minunate, mesaje de retransmis, „Jos X, jos Y” etc. În marea lor majoritate, acestea nu sunt altceva decât atacuri la sistemele informatice și putem pierde tot ce avem stocat.

Vă rugăm să efectuați plățile pentru revistă în contul oficial al Uniunii Epigrafiștilor din România. Menționați, atunci când faceți o plată (inclusiv pe mandate!): „**PENTRU REVISTĂ**” și dați adresa la care doriți să vă fie trimisă revista. Și plata cotizațiilor se poate face tot în acest cont, dar cu mențiunea „COTIZAȚIE”.

Titular: **U.E.R.**

IBAN: **RO77 PIRB 4213 7690 5800 1000**, Piraeus Bank, Sucursala Giurguiului, București.

În ceea ce privește poșta clasică, vă rugăm să trimiteți toate materialele, corespondența etc., pe adresa:

Ștefan-Cornel Rodean, Calea Cisnădiei, nr. 86, ap. 24, Sibiu-550394, jud. Sibiu

Numărul următor al revistei va apărea la începutul lunii martie 2017. Materialele pentru revistă le așteptăm **până cel târziu vineri, 27 ianuarie 2017**. Ce sosește după această dată riscă direct retrogradarea în Marele Kosch! Încercăm să scoatem revista mai devreme, pentru a putea fi distribuită la cluburi pentru prima ședință din lună, așa că, rugăm un pic de zor la trimis materiale!

Pentru ușurarea muncii redactorilor, rugăm ca materialele să fie trimise în Word, Times New Roman de 12, la un rând, pe o coloană, fără sublinieri, centrări, tabelări, floricele etc.

■ CONCURSURILE REVISTEI:

1. Compuneți minim o epigramă pe rime date: „*primar / ascunde*”;
2. TOP E – Rugăm cluburile, cenaclurile sau asocierile, să trimită **câte 3 (trei) epigrame de autori diferiți**, pe tema: „*Vânătoarea și pescuitul*”;
3. Comentați (dați replici la) epigrama: *Intelligență // Mintea ageră, potența / De-ați găsi în lume rostul, / De a sesiza esența / Și de-a ști să faci pe prostul!* (Mircea Ionescu-QUINTUS);
4. Compuneți minim o epigramă la tema: „*Bârfește lumea...*”

Legat de concursul TOP E, reiterăm rugămintea ca materialele să fie trimise DE CĂTRE CENACLURI, nu individual, întrucât menirea acestui concurs este promovarea colectivelor.

Caseta redacțională: Redactor-șef: **LAURENȚIU GHIȚĂ**

Redactor-șef adjunct: **ȘTEFAN-CORNEL RODEAN**

Redactor: **DAN NOREA**

Tehnoredactare texte: **Bogdan GHIȚĂ și Mihaela HORGA**

Correspondenți activi: Toată suflarea epigramofilă. Unii mai mult, alții, mai puțin mult (!)

X

Îl știți pe X? Putem spune, fără greșală „îl“ sau „o“, tot aia e. Cum să nu, e chiar lângă voi, e coleg de cenaclu, se luptă (și uneori chiar reușește) să atingă o funcție cât mai înaltă și mai frumos sunătoare. Dacă are bani sau are un sponsor mai înstărit, scoate cel puțin o carte pe an, în care își deversează, de-a valma, tot ce i-a trecut prin cap în acel interval. Dacă e modest(ă), titlul e simplu: „EPIGRAMA“. Dacă e foarte modest(ă), titlul e „EPIGRAMA ȘI CATRENE“, semn că simte că ceva e în neregulă, totuși. Dacă nu e modest(ă), titlul e o îmbârligătură de limbă sau o prețiozitate gen Poptămaș ot Facebook. Și cărțile se adună, ies mai ceva ca gloanțele din mitralieră!

Și cum pofta vine mâncând, așa și setea de recunoaștere sporește. Văzând că nimeni, în afara familiei, nu pică pe spate, se începe atacul. Pe site-uri, pe Facebook, pe gardul casei, nu contează, trebuie să îi apară numele. Și să fie ultralăudat. Unii, ca să aibă ceva proptea, copiază o epigramă a unui maestru și apoi își postează ineptele lor „replici“. Alții creează „Unicapaginașisupremăaepigrameiromânești“, unde toți setoșii de recunoaștere publică se laudă între ei. Unde li s-a dat peste nas (AGONIA, în vremurile bune, sau EPIGRAMA), schimbă tactica. Își iau 20 de pseudonime, trimit 5–600 de epigrame, poate-poate... Atașează, la semnătură, evident, pomelnicul de cărți, articole, antologii obscure, reviste care înghit orice, totul pentru a impresiona.

Participă la toate festivalurile, la toate concursurile, sunt maeștri în ridicole madrigale pupincuriste la adresa gazdelor, iar dacă nu sunt recompensați măcar cu o Diplomă de Merit (sau Excelență, că e mai simandicos), de vină e juriul, conspirația, evreii, homosexualii, ungurii, Corbu, Sălcuțan, Ghiță, Barrack Obama etc. Niciodată ei!

Și dacă îndrăznești să îi arunci la coș maculatura, te iau de guler și se răfoiesc la tine: „Ce poftești, măi musiu? Știi cine sunt eu?“

Scurt și cuprinzător

Prea târziu

Aș vrea la sânul tău divin,
Natură, iarăși să revin,
Dar nu mai am acest noroc,
Căci locuri de parcare... ioc!

Ștefan Cazimir

Unire!

Unirea-i ca realizată,
Cu toți avem același gând;
Rămâne o nimica toată:
Să ne mai spuneți cum și când!

Mihai Farcaș

„Progres“

Țara-atât a progresat,
Încât azi, în mod normal,
Nu ești om adevărat
Dacă n-ai dosar penal!

Viorel Cacoveanu

Motivație

Mi-a respins ministrul șpaga
Și motivul vi-l explic:
M-am cam întrecut cu șaga,
I-am dat răcituri în plic!

Efim Tarlapan

INTERVIU

PUȘA ROTH – O ISTORIE ÎNTR-UN CATREN

Interviu propus de George CORBU

Complexitatea scrisului său a făcut din scriitoarea **Pușa ROTH** una dintre prezențele feminine marcante afirmate în literatura ultimelor două decenii, fiind egal solicitată de publicistica sonoră (difuzată pe unde radio) și nu numai, dar și de creația artistică propriu-zisă. Din prima categorie se cuvin menționate sutele de interviuri cu personalități culturale, unele reluate și amplificate în timp până la a deveni cărți de succes, cum sunt: **Convorbiri comode**, I, II (2001, 2003), dialogurile cu filosoful **Christian Tâmaș** (2006), actorii **Mircea Albulescu** (2007), **Dorel Vișan** (2008), **Lucia Mureșan** (2009), **Eugen Cristea** și **Cristina Deleanu**, cântărețul **Sergiu Cioiu** (2015), scriitorii **Carles Miralles**, din Spania (2011) și **Dumitru Radu Popescu** (2014). A publicat volumul de publicistică **Dincolo de curcubeu e lumea** (2002) și **Timpul care a învins teama. Martori ai istoriei** (2008), volum de documente și mărturii inedite despre Revoluția din 1989.

În sfera cercetării se înscriu edițiile critice **Un clasic modern – Ion Dumitrescu** (2006), **Clasicii dramaturgiei universale** (vol. I, 2010), ambele în colaborare cu Costin Tuchilă, realizator în cadrul Redacției Teatru a Societății Române de Radiodifuziune.

Una dintre ipostazele creației sale care i-a adus notorietate este aceea de dramaturg, așa cum o atestă volumele **Șambelan la viezuri** (2002) și **Roman de București** (2005). Nici literatura pentru copii nu a lăsat-o indiferentă, dovedind o adevărată vocație pentru acest gen de literatură: **Povești pentru Eric** și **Povestea alfabetului** (2012).

Încheiem această succintă prezentare cu o strofă de întâmpinare: „**Talentata Pușa Roth / Știe, dar nu spune tot. / Am vrut să-i ofer hârtie / Ca să spună tot ce știe, / Dar mi-a replicat sonor: / Eu scriu la calculator!**” (George Corbu).

Mulțumesc, domnule George Corbu, pentru această provocare de a scrie despre epigramă, deși riscul de a mă „nemuri” printr-un catren era evident. Am acceptat cu plăcere invitația, mai ales că umorul este și va rămâne o componentă spirituală a lumii, căci fără el viața ar fi de o tristețe fără seamăn. Prin urmare, am să vă răspund, cumulând întrebările, fiindcă istoria epigramei este fascinantă, iar gândul meu l-am transformat într-un mic eseu, cu îngăduința dvs., dar și a cititorilor revistei „Epigrama”.

Viața oamenilor, indiferent de secolul în care au trăit, a fost și este condusă după norme tot de oameni stabilite, și de aceea atunci când unii oameni acționează, trăiesc în afara acestor norme, ceilalți au găsit cu cale să îndrepte greșelile celorlalți, iar o modalitate dintr-o mie de modalități a fost și râsul, *ridendo castigat mores*, râzând îndreptă moravurile! Râsul a fost asimilat unei forme lirice, o poezie cu scop educativ, moralizator, numită epigramă.

Vorbind despre originea epigramei, e obligatoriu să ne oprim la Simonide din Keos (556 î.Hr., Grecia Antică – 468 î.Hr., Agrigento, Italia). Conform tradiției grecești Simonide este considerat a fi primul autor de epigrame. *Suda* îi atribuie inventarea a patru litere din alfabetul grecesc și tot Simonide este cel dintâi care a scris despre oameni obișnuiți și nu despre eroi și zei. Marțial (Marcus Valerius Martialis (aprox. 1 martie 40 d. Hr., Calatayud – aprox. 103 d. Hr., Calatayud), este considerat a fi creatorul epigramei moderne. În cărțile sale de epigrame, Marțial manevrează cu o mare ușurință gluma ironică și umorul caustic, prezintă instantanee din viața variată a Romei în timpul împăraților Domițian, Nerva și Traian.

Dacă luăm ca reper faptul că primul autor de epigrame este Simonide, atunci am putea afirma ca epigrama are rădăcini în cultura Greciei antice, însă autorul epigramei moderne fiind Marțial, putem afirma că această specie literară are rădăcini latine. Pentru că această formă literară atrage atenția asupra defectelor unei societăți, dar și a calităților evidente (epigramă critică sau laudativă), epigrama este o oglindă a epocii istorice pe care o redă și în care se manifestă. După părerea mea, **epigrama este o istorie într-un catren a vieții**, cu cele bune dar și cu cele mai puțin bune. Epigrama este, de ce nu, și o sabie cu două tăișuri și l-aș aminti aici pe Alexandru

INTERVIU

Macedonski care în anul 1883 scrie o epigramă „inofensivă“, după părerea lui, în disputa sa cu Eminescu, fără a bănuî urmările catastrofale, care-i vor schimba cariera și întreaga viață: *Un X... pretins poet-acum / S-a dus pe cel mai jalnic drum... / L-aș plânge dacă-n balamuc / Destinul lui n-ar fi mai bun, / Căci până ieri a fost năuc / Și nu e azi decât nebun.*

În urma acestei epigrame, Macedonski a fost sever sancționat de societate. Opinia publică, printr-o rară unanimitate, și-a dat mâna pentru a-l declara mort moralmente pe cel care a avut cruzimea să zvârle aceste sarcasme marelui poet când boala îl doborâse. Consecințele au fost extrem de drastice, încât Macedonski a ajuns să nu mai aibă nici pâinea cea de toate zilele în cel mai strict sens al cuvântului.

Sigur, logica epigramei este aceea de a scoate în evidență defectele, moravurile și năravurile, îndeplinind o funcție socială importantă, dar epigramistul, cu umor-i fin, ar trebui să știe că există pe lângă admiratori și detractori ai genului. Nu este ușor pentru cel în cauză să suporte ironia asimilată zeflemelii, fiindcă *epigramistul are săgeata cu numele inscripționat al celui vizat*. Aș dori să-l reamintesc pe juristul, gastronomul, scriitorul, dar, mai ales, pe epigramistul Păstorel (Alexandru O. Teodoreanu) care a rămas în literatura română în special prin epigramele sale. Madrigalul lui Mircea Ionescu Quintus sintetizează prețuirea unanimă: „*Să-nchinăm paharul / Pentru Păstorel: / N-a fost nici Cotnarul / Mai spumos ca el*“.

Am să reamintesc o epigramă pentru a remarca stilul direct și caustic al celui care a lăsat literaturii și romanul **Hronicul măscăriciului Vălătuc**, pe care divinul critic literar G. Călinescu îl compară cu **Gargantua și Pantagruel** (roman compus din cinci cărți, scris în secolul al XVI-lea de François Rabelais). **Chitanță lui Sadoveanu** // *De ți-ai face testamentul, / Tu să nu-mi lași mii de franci! / Nașule, să-mi lași obrazul, / Ca să-mi fac din el bocanci!* // (**Păstorel, politice și apulitice**, Antologie de G. Zarafu, 1996)

Ion Luca Caragiale nu a neglijat epigrama, deși opera sa este o enciclopedie a râsului, fiindcă genialul ploieștean nu a pierdut pe nimeni din vedere, criticând oameni și fapte, creând sinteze satirice, dar și comice tipuri umane. Structura omenească a lui Caragiale, ca și aceea artistică, era duală: una de ironist și farsor, cu o rezervă nesecată în direcția manifestărilor umoristice și cinice, și alta de sentimental, neliniștit și măcinat de melancolii ascunse și ciudate la un asemenea temperament. Dacă omul acesta genial a scris epigrame, înseamnă că era pe deplin convins de necesitatea acestui gen de literatură. Iată unul din catrenele sale: *Unui satiric violent // Ai dreptate, lumea este / Putredă până la oase. / D-aia cruntele-ți satire / Sunt așa de viermănoase.*

Doar prin aceste exemple realizăm că secretul unei bune epigrame (astfel răspund și la această întrebare din chestionar) constă în talentul autorului, scriitorului, fiindcă o epigramă trebuie să fie concisă, să își atingă ținta propusă. Lev Tolstoi afirmă că „*Umorul e o forță. Nimic nu unește oamenii mai bine ca râsul.*“ Cred că această maximă este definitorie pentru starea de spirit a unui popor. Am mai putea adăuga la aceasta și definiția pe care a oferit-o William Shakespeare: „*Soarta unei glume depinde de urechea care o aude, nu de limba care o spune.*“

Reamintesc faptul că în anul 1990 a luat ființă UER care are acum 25 de filiale, fapt remarcabil, pentru că această specie literară, această poezie lirico-satirică are un loc distinct în literatură, așa cum reiese și din lucrările datorate doamnei Elis Răpeanu și domnului Ioan Feneșan. Umorul are, în egală măsură, caracter universal dar și un caracter specific fiecărui popor. Nu putem discuta despre umor ca trăsătură globală, fără să ținem cont de specificul, de cultura, de obiceiurile și de tradițiile fiecărui popor. Umorul este o notă distinctivă a fiziologiei umane, iar proverbele, ghicitorile, vorbele de duh păstrate în tradiția populară orală reprezintă, după părerea mea, un punct de plecare spre epigramă. Epigrama ne înfățișează așa cum suntem, așa cum este creată natura umană: cu calități și defecte. Nu oricine poate scrie epigramă, pentru că epigramistul trebuie să fie capul limpede, să țină seama fără greș și, doar într-un catren, să creeze o fizionomie. E adevărat una caricaturizată, dar care nu lasă loc de dubii. Încă un lucru demn de reținut: caracterul moralizator al epigramei. Poporul are nevoie de exemple, iar epigrama răspunde nevoilor acestuia. Râzând îndrepti moravurile? Un posibil răspuns îl reprezintă epigrama.

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARII) EPIGRAMATICE

Epigrama de analizat a fost:

*Unei cântărețe // La radio când o ascuți,
/ N-ai da pe vocea ei bani mulți; / Văzând-
o la televizor, / Dai totul și rămâi dator.*
(Ion I. CRISTESCU)

De ascultat am ascultat noi o
grămadă de epigrame, toate bune și
coerente, dar când le-am și văzut, ne-a
fost extrem de greu să ne decidem.
Sexy-cântărețea acestui concurs este
dl. **NICOLAE CĂRUCERU**, care ne-a
încântat privirea cu epigrama de mai jos:

* * *

*Desigur, la televizor
Nici divei nu îi e ușor;
Acolo, pentru a plăcea,
Dă totul-totul... de pe ea!*

Am da tot atât de mulți bani și pentru
alt grupaj foarte bun, așa cum puteți
vedea:

* * *

*Și să o văd și s-o ascult
Îmi place la televizor
Dar cred că mi-ar plăcea mai mult
S-o văd la mine-n dormitor.*
Eugen Albu

**DACĂ TOT M-AM DUS
LA „REPREZENTAȚIE“**

*N-oi fi eu un meloman,
Dar, măcar de astă dată,
Dacă tot am dat un ban,
Vreau să văd... ce ne arată.*
Paul Curiman

UNEI CÂNTĂREȚE

*Când i-ascult acorduri fine,
Iau în brațe difuzorul;
Când o văd pe sticlă,-mi vine
Să îmi sparg televizorul!*
Petru-Ioan Gârda

PĂRERE

*Văzând-o pe ecranul mic,
Mi-a spus: „Frumoasă melodie!“,
Un foarte bun și vechi amic
Bolnav de hipoacuzie.*
Ștefan Al.-Sașa

* * *

*Te-ndrăgostești de ea ușor
Privind-o la televizor,
În schimb, te lecuiești de toate
Văzând-o... în realitate!*
Ion Moraru

PRIVIND O INTERPRETĂ LA T.V.

*Cântând pe jumătate goală,
C-o voce întrecând tenorul,
Ea, din atâta zbenguială,
Mi-a dărmat televizorul!*
Vasile Larco

**PRECUM LA TELEVIZOR,
AȘA ȘI LA SPECTACOL...**

*Cum să nu dai, oare, tot,
Când aceste madmoazele
Dau pe scenă tot ce pot
...De pe ele!*
Ioan Toderașcu

VECINA MELOMANĂ

*De când ne cântă-n mod frecvent
Din clasici, diferite arii,
Din bloc au dispărut urgent
Și șobolanii și fânțarii.*
Gheorghe Băisan

UNEI FRUMOASE CÂNTĂREȚE

*Ascuți și vocea ei te lasă rece,
Dar, la TV de-o vezi, te înfierbânți
Și-apoi te uiți mereu, că te frământă,
În portofel și-n buletin și-ți trece...*
Cătălina Orșivski

Au dat totul, dar au rămas încă un pic
datori: Nicolae Topor, Elena Mândru, Ioan
Lazăr, Liviu Zănefirescu, Nicușor Constan-
tinescu, Gheorghe Gh. Popescu, Ioan Firte-
Adi, Ioan Prodan, Gh. Șchiop, Sever Purcia.

ANIVERSĂRI

*Le spunem
La mulți ani,
de Ziua lor!...*

LEPRA A FOST ERADICATĂ

*În luptă cu și fără spor;
Ne avântăm cu sârg mereu;
Cu lepra nu ne-a fost ușor;
Cu leprele, e mult mai greu.*

NICOLAE PETRESCU – 80 ANI

PREVIZIUNI

*Se merge ferm spre lichidare,
Din economice reflexe:
Va fi, precis, o foame mare,
Că porcii nu mai au complexe!*

**GHEORGHE
CONSTANTINESCU-GECO – 75 ANI**

FERICIRE CONJUGALĂ

*Al vieții rost îmi este spornic,
Cu soața bine mă împac,
Iar căsnicia-i un ceasornic:
Ea – tic, eu – tac, ea – tic, eu – tac...*

TEODOR CAPOTĂ – 70 ANI

**PROGNOZĂ PENTRU ALEGERILE
PARLAMENTARE**

*Procentajul cel mai mare
La scrutinul general,
O să-l aibă-aceia care
...Au pe rol dosar penal!*

GAVRIL NECIU – 70 ANI

EU, CAPUL FAMILIEI

*Dintre multele stihii,
Greu lovit sunt de năpastă:
Am o groază de copii...
Și o groază de nevastă!*

NICOLAE BUNDURI – 65 ANI

UNUI PREOT AFEMEIAȚ

*Că e păstorul sufletesc
Al turmei, e ceva normal;
Mioarele însă vorbesc
C-ar fi și taur... comunal.*

GAVRIL MOISA – 65 ANI

EVLAVIE

*Preacucernicul părinte,
Cu credința-n sferă-nalte,
E-n altar cu cele sfinte,
Iar în rest... cu celelalte!*

MIHAI MOLEȘAG – 65 ANI

SECETĂ ÎN VII

*Când soarele amarnic pârzolește,
Nu plouă, ruga noastră e în van,
În struguri vezi cum zahărul sporește
...Și glicemia-n sângele uman.*

SORIN COTLARCIUC – 65 ANI

SOLUȚII

*Constatând că n-are loc
În Parnasul mioritic,
A zvârlit cu muza-n foc
Și s-a transformat în critic.*

**CEZARINA ADAMESCU – apărută prin
operație cezariană
Continuare în pag. 29**

EVENIMENT

Fusei la Craiova!**Cronica Festivalului Internațional de Epigramă
„Traian Demetrescu“, ediția a V-a**

Fuse Vali SLAVU

Dacă, pe parcursul edițiilor, organizatorii au mai schimbat anotimpul, nu au schimbat bunele obiceiuri de a ne întâmpina cu mape pline de cărți, reviste și obiecte, dar și cu ecusonul cu șnur tricolor. Acestea ne-au fost înmânate de către domnii Radu Alexandru și Constantin Brânzan.

La deschiderea festivalului, în Sala Mare a Primăriei Craiova am așteptat-o (degeaba) pe primărița Lia Olguța Vasilescu. Laurian Ionică le-a dedicat un catren celor triști din acest motiv: *Epigramiștilor din țară // Voi venirăți iar, fuguța, / C-are ochi frumoși Olguța; / Geloza mă apasă... / N-aveți, mă, primari acasă?*

În schimb, umorul a fost prezent. La prezidiu, s-au aflat, alături de dl. ambasador Petre Gigea-Gorun (președintele Cenaclului Epigramiștilor Olteni, vicepreședintele UER și gazda noastră), domnii George Corbu (președintele UER), Mihai Sălcuțan (vicepreședintele UER), prof. univ. Ștefan Cazimir, Alina Șerban (manager Hofigal) și Elena Luiza Mitu (noul manager al Casei de Cultură). Pentru că, la edițiile anterioare, această instituție l-a avut manager pe domnul Cosmin Dragoste, schimbarea nu a trecut neobservată de epigramistul Ion Diviza, care a scris, pe loc, acest catren: *La Casa de Cultură, cât un munte, / Eu îmi permit această constatare: / A fost, aicea, Dragoste în frunte, / Dar a venit o DRAGOSTE mai mare!* Prezența, la prezidiu, a frumoasei directoare de la Hofigal, l-a inspirat și pe Gheorghe Bălici, care i-a dedicat o epigramă: *Alina nu arată rău / Și-așa cum ochiul mi-a sedus, / Într-un export spre Chișinău, / E cel mai așteptat produs!...*

A doua zi, în aceeași sală minunată a Primăriei, dar cu o acustică sub orice critică, actorul Ilie Gheorghe a citit câte două epigrame din grupajele premiate:

Mențiune III – Mirela GRIGORE**AMINTIRI DIN COPILĂRIE**

*Mi-e dor de lungă toamnă, fermecată,
Mirosul de gutui cu mine-l port,
Azi, fructiera mamei e-ncărcată
Cu fructe mari... aduse din import!*

Mențiune II – Nicolae BUNDURI**TOAMNA PE... ULIȚĂ**

*Sub arome de frâncușă,
Pe la vile din câmpii,
Toamna bate iar la ușă,
DNA-ul... și mai și.*

Mențiune I – Laurențiu GHIȚĂ**CU OCHII-N BULETIN**

*Când schimbă anotimpuri Doamne-Doamne,
Efectul la femei îl vede-oricine:
Bărbații-adună tot mai multe toamne,
Iar ele, primăveri tot mai puține!*

Premiul al III-lea – Ion Diviza**NOSTALGIE AUTUMNALĂ**

*E toamnă iar, iubito,-n calendar
Și ești frumoasă azi ca niciodată;
Costumul Evei bine-ți merge, dar
Pe ici pe colo trebuie călcat.*

Premiul al II-lea – George PETRONE**A SOSIT TOAMNA**

*Iau calendarul drept jalon
Și, inspirat, dezvolt ideea
Că toamna este un sezon
Ajuns deja la vârsta-a treia.*

Premiul I – Vali SLAVU (Aninoasa)**PASTEL DE TOAMNĂ**

*Cuprinde toamna parcu-n mreaja sa
Și frunze ruginii, în vânt și ploaie,
Abia se țin de crengi și ar cădea,
Dar, pe alee, n-au loc de gunoaie!*

**SE VORBEȘTE CĂ AR FI GÂNDACI
ÎN SPITALE**

*Zvonurile nu-s deloc reale,
Doar răutăcioase ipoteze.
Cum să vezi insecte în spitale?
...Au fugit, să nu se infecteze! —————→*

 EVENIMENT

Poza de grup la Craiova

În cadrul acestui festival a fost anunțat și premiul „Dimitrie Jega“, oferit de Fundația Popa's și Cenaclul „Ridendo“ (președinte Ionel Iacob-Bencei). În acest an, premiul (100 de euro și o icoană) i-a revenit epigramistului sibian Gheorghe Șchiop.

La concursul sponsorizat de domnul Ștefan Manea, HOFIGAL, la temele „*Natura nu minte niciodată*“ și „*Produsele naturiste HOFIGAL*“, au fost acordate următoarele premii:

CU BABA ÎMPREUNĂ

*Luăm extracte, fierbem oul,
Ca să ne crească libidoul,
Dar, când ma uit, e chiar degeaba
Că tot mai mare-l are baba!...*

(Gheorghe Bâlici – Premiul I)

METEREOLOGUL

*Proгноza lui de n-a fost bună,
Cuprins de ciudă, pasiuni,
Natura a dorit s-o pună
La detectorul de minciuni.*

(Dan Căpruciu – Premiul II)

ÎN SPIRITUL ADEVĂRULUI

*NATURA – cât e de bogată –
Aici, în țară sau oriunde,
Nu minte, sigur, niciodată,
Dar ce secrete ne ascunde!...*

(Ioan Toderașcu – Premiul III)

GERIATRIE

*Cum anii trec pe neștiute,
Apar nevoi terapeute:
O „talpa-gâștei“ la femei
Și-un „ochiu-boului“ la ei!*

(Constanța Apostol – Mențiune)

ȚINTĂ LA VÂRSTA A TREIA

*Atent mereu la cele spuse
De Domnul Manea – mare bos! –
Comand la Hofigal produse,
Că vreau să mor mai sănătos!*

(Petru-Ioan Gârda – Mențiune)

DAR A DOUA NATURĂ?

*La cei ce azi ne reprezintă,
Din orișice legislatură,
Obişnuința să ne mintă
E cea de-a doua lor natură!*

(Ion Moraru – Mențiune)

RECOMANDARE

*Când sănătatea și natura
Se-mbină-n tine cordial,
Îți recomand să ții și cura
Lui Manea de la HOFIGAL.*

(Elis Râpeanu – Mențiune)

LA VÂRSTA A TREIA

*Că natura nu ne minte
Observăm acum și noi:
Timpul merge înainte,
Sănătatea înapoi.*

(Mihai Sălcuțan – Mențiune)

Continuare în pag. 33

HOMO EPIGRAMATICUS

NOI ȘI... ELE...

UNEI REBELE

Fata mamei alintată,
Cu porniri cam libertine,
Are-o bluză decoltată
Care-„arată“ foarte bine.

Gheorghe Băisan

ALUNECUȘ INEVITABIL

Duduia cu-ai ei sâni frumoși,
Avea un zâmbet, o dulceață
Și ochii mari, alunecoși,
Ce m-au făcut să cad pe gheață.

Dan Căpruciu

AVERTIZARE

I-ai oferit, politicos,
Costumul scump, cu decolteu,
Dar, când vei fi la separeu,
Te costă dublu să-l dai jos!

Elis Râpeanu

IPOCRIZIA SOACREI

Chiar de mi-a vorbit frumos,
Soacra mea vădană, solo,
Mă bârfește pe la dos...
Și mă doare fix acolo.

Nae Bunduri

**FEMEIA, PERSONAJ NEGATIV
ÎN EPIGRAMĂ?**

Pe Eva când s-au supărat,
Au scris catrene doar acei
Ce-n viață nu s-au bucurat
De toate darurile ei.

Ion Micuț

DON JUAN

Să strice-o casă e ușor,
Din ea să facă o ruină,
Ca un seism demolator
Al cuplurilor cu bulină.

Gheorghe Șchiop

PASIUNE ARZĂTOARE

Iubirea lor a început la munte
Și-o vară-a ars fierbinte, ca un foc,
Apoi s-a stins, nu intru-n amănunte,
Oricum era la stadiul de chiștoc!

Grigore Chitul

AMÂNDOI, ÎN „SCORPION“

Prietenii sunt siderați,
Cum stăm prin zodie legați,
Precum doi craci la pantalon:
O SCORPIE și un ION.

Ion Ladner

RURALĂ

– Hai, deseară, mândro-n șură!
Să fim iarăși „tête-à-tête“!
Să te strâng și să-mi dai gură...
– Mai vorbim pe Internet!

Radu Păcurar

HEMINGWAY

Pălind succesul la femei,
Cu vârsta, libidoul doarme,
Atuncea scris-a Hemingway
...,„Adio Arme“!

Radu Ionescu-DANUBIU

EVENIMENT

Doună zile în Plopieni)

**Cronica Festivalului – Concurs Internațional de Epigrame „Întoarse ca la Ploiești”,
ediția a V-a, 19–21 august 2016**

Festivalul a avut loc în organizarea Clubului Umoriștilor „Ion Ionescu Quintus” Ploiești, care a sărbătorit cu această ocazie 35 ani de la înființare, în parteneriat cu Casa de Cultură Plopieni.

În fața Uzinei Mecanice din Plopieni a fost dezvelit bustul lui Gheorghe Șilaev, director al uzinei între 1952–1979. Ne-am mutat vis-à-vis, la Casa de Cultură, unde erau vernisate două expoziții, una de caricatură a lui Nicolae Ioniță și alta de fotografie a lui Viorel Vasile-Vivas. În fața unui public select, a avut loc lansarea volumului „Căntece de lăutar pribeag” al lui Ștefan Al.-Sașa.

Gala Laureatilor, a început la ora 18:30, moderatori fiind Florina Dinescu-Dinu și directorul Casei de Cultură, Nelu Ghiorghe. Pe toată durata festivităților s-au derulat, pe un ecran din dreapta scenei, sute de portrete ale lui I. L. Caragiale realizate de caricaturiști din întreaga lume și adunate de Nicolae Ioniță, o operă cu adevărat monumentală.

Ca să n-o mai lungesc, juriul format din Florina Dinescu-Dinu, Virgil Petcu și Ștefan Al.-Sașa a hotărât după cum urmează. Reamintim cele două teme: „S’(alină)” și „D’ale DNA-ului”:

Mențiune – Dan NOREA:

OAMENI FINI

*Vecinul meu, om fin, e la salină
(Sau ocnă, în jargonul de mișei),
Soția lui, și ea o doamnă fină,
S’alină cu vecinul de la trei.*

Mențiune – Ion MORARU:

ARESTAȚILOR PRAHOVENI

*Recunoscându-și astăzi vina,
Se-ncolonează și pornesc
Spre locul unde e Salina –
Adevăratul... Beci Domnesc!*

Mențiune – Mihai TEOGNOSTE:

UMOR COMPLET

(oamenilor din Plopieni)

*Cum știu, ținutul vostru are
O ocnă cu valoare-n sare.
V-admir, da-n consecință sper
C-aveți și-o ocnă de piper.*

Premiul III – George PETRONE:

PEISAJ DE TOAMNĂ

*Toamna a sosit pe negândite
Peste văi, coclauri și podgorii,
Școlile abundă-n rechizite,
D.N.A.-ul în rechizitorii.*

Premiul II – Nicolae BUNDURI:

BOALA DEMNITARULUI

*Nu mai are vindecare
Cel cu vilă și piscină,
Că hoția-i boala care...
Nici la ocnă nu s’alină.*

Poza de grup la Plopieni

Premiul I – Vasile LARCO:

NĂZUINȚĂ ȘI SLUGĂRNICIE

*Doream de când eram mai mic
S-ajung la Ocna din Slănic,
Și-am fost uimit, nu uit nicicând...
Văzând lingăii stând la rând!*

Marele Premiu – Gheorghe ȘCHIOP:

SOACREI BOGATE

*Când ceasul ultim o să-ți vină,
Îți iert veninul strâns prin vreme
Și pica ce ți-o port s-alină,
Nu că mă lași, ci pentru ce-mi.*

ȘEFA DNA

*Ca-n codru-i jaful, deci de ce
S-ar teme de-o duduie furii,
Când pentru ei Codruța e
Ca o mămică... a Pădurii?*

Închei cu mulțumiri adresate organizatorilor, Florina Dinescu-Dinu și Nelu Ghiorghe, fără de care festivalul n-ar fi avut loc!

A consemnat Dan NOREA

Alesii nostri...

DUPĂ ALEGERI

*La bază e un vechi tipic,
Înlocuind, se vede treaba,
Pe cei ce n-au făcut nimic,
Cu alții ce vor sta degeaba.*

Vasile Larco

POLITICIENII

*S-a afirmat, pe drept cuvânt,
Că-s toți o apă și-un pământ.
Dar nu-nțeleg – ceva îmi scapă –
De ce doar unii sunt la apă ?!*

Gheorghe Băisan

PREOCUPĂRI DE SEZON

*Când iarna sosește cu sfadă,
Cu toții găsi-vor un scop:
Copiii – bătaie cu zăpadă,
Aleșii – bătaia de joc.*

Dan Căpruciu

POLITICIENII DE LA DREAPTA LA STÂNGA ȘI LUNA CADOURILOR

*Toți scriu către Moșul bun
Să le mai aduc-o vilă,
Unii-i scriu lui Moș Crăciun,
Alții-i scriu lui Moș Gerilă.*

Ioan Fîrte Adi

CURBA TERMICĂ

A EFORTURILOR DEMNITARILOR

*Azi mult mai mult ca înainte,
Toți sunt în plină afirmare,
Au post calduț, cafea fierbinte
Și mulți colegi ce-s la răcoare...*

Cătălina Orșivski

ÎN AJUNUL CRĂCIUNULUI

*La palatul din grădină
Cu garaje și piscină,
Nu mai vin colindătorii,
Că au fost anchetatorii.*

Ion Micuț

MULȚI PARLAMENTARI AUDIAȚI DE DNA

*Chiar de ni se pare cam ciudat,
Faptu-acesta e în trend, cumva;
Un parlamentar adevărat
Este cel chemat la DNA!*

Ioan Toderașcu

LUI NUȚI „TEOLOAGA“

*Când te vede-n minijupă,
Cu frivolul decolteu,
O să-ngenuncheze după
Tine... ultimul ateu.*

Ionel Iacob-Bencei

RUGĂ

*Ascultă-mi Doamne rugămintea
Și-n toiul iernii, fă ce știi:
La cei de sus le-ngheață mintea...
Că prea-i îndeamnă la prostii!*

Gheorghe Bălăceanu

PLUGUȘORUL LA PALATUL VICTORIA

*Speranța frizează eternul,
Urăm într-un glas, ca și corul,
În veci să trăiască guvernul,
... la fel ca poporul!*

Radu Păcurar

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI PE RIME DATE

(Rimele: deputat, așteaptă)

De la început, trebuie să precizăm că am scăzut jumătate de punct celor care s-au dus spre facila idee cu *Sfântu-Așteaptă*, pentru că mai mult de 50% din epigramele primite la acest concurs au mers pe această pistă. În final, a câștigat la mustață (chiar dacă nu are) dl. **Eugen Deutsch**:

UNUIA

*A urcat din treaptă-n treaptă
Spre-a ajunge deputat;
Dar acuma cred c-așteaptă
Ca să fie... ridicat!*

Să știți că decizia nu a fost chiar ușoară, lupta fiind strânsă. Următorii evidențiați nu au fost cu mult mai prejos decât premiantul de azi, dar, fiindcă trebuia ca numai unul să câștige, asta e.

CUPLU

Când nevasta e deșteaptă
Iar bărbatul retardat,
Linștită, ea așteaptă
Să îl vadă deputat.

Eugen Albu

* * *

Pentru ilicita faptă,
Pe-actualul deputat
D.N.A.-ul îl așteaptă
Cu un altfel de mandat.

George Ceaușu

VOX POPULI, VOX DEI

Mulți spre urne se îndreaptă,
Că doar domnul deputat
Din pârnaie își așteaptă
Și al patrulea mandat!

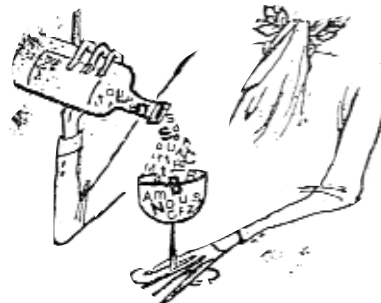
Gheorghe Gh. Popescu

ALESUL MEU

Când l-am votat ca deputat,
Știam că omul, fire dreaptă,
Sfințește locul ocupat
Din prima zi de Sfântu-Așteaptă.

Gheorghe Șchiop

Mai așteaptă (dar nu până la Sfântul omonim, pentru că nu au fost rele nici epigramele lor): *Ioan Lazăr, Constantin Cristian, Ioan Prodan, Liviu Zanfirescu, Gavril Neciu, Ștefan Al.-Sașa, Liviu Ceava-Celi, Nicolae Topor, Sever Purcia.*

LUME, LUME...

E lumea noastră înțeleaptă;
Când vrea să scape de-un ratat,
Ea multă vreme nu așteaptă
Și-l propulsează deputat.

Ion Vascan

ÎN PARLAMENT

Văd cum domnul deputat
Urcă sigur înc-o treaptă;
Dacă-i bine apărat...
DNA-ul mai așteaptă.

Gheorghe Constantinescu-GECO

DRAGA IMUNITATE

A treia oară deputat,
Luă decizia-nțeleaptă
Să mai obțină un mandat,
Știind – altminteri – ce-l așteaptă.

Nicolae Căruceru

TRASEUL UNUI DEPUTAT

Din sfera lui – ca deputat –
El pasul și-l îndreaptă,
Lângă fereastră, unde-n pat,
Alt deținut l-așteaptă.

Nae Bunduri

DUPĂ FAPTĂ ȘI RĂSPLATĂ

Întreg partidul se așteaptă,
Spre-a te propune candidat,
Să faci o generoasă faptă;
Și fapta-i... cât ai cotizat.

Ioan Firtre Adi

LINIȘTE

Pășim pe vârfuri și vorbim în șoaptă,
Să nu trezim cumva vreun deputat,
Ce sforăind, în Parlament așteaptă,
Să fie investit c-un nou mandat

Valentin David

 EVENIMENT

Cronică sincronică

**Festivaluri paralele succesive, la VAMA (9–11 septembrie)
și GURA HUMORULUI (16–18 septembrie)**

Bicronicar: **Laurențiu GHÎȚĂ**

După un bun obicei românesc, când un festival se amână (Gura Humorului), el nu se poate reprograma concomitent cu al vecinului (Vama), pentru că dăunează grav. Așa s-a întâmplat că mulți laureați au trebuit să facă un fel de navetă la interval de o săptămână pe direcția Bucovina. Dar nu a fost niciun bai, primirea gazdelor a compensat tot.

Ca să ajungi la Vama, drumul pe hartă e simplu. Traversezi Moldova de la sud la nord, pe idioțenia de drum DN 2, cea cu o bandă și trei sferturi (adică nici de mașini, nici de biciclete), pe care trebuie să te refugiezi imediat ce apare câte un cocalar cu BMW grăbit. Cu amicul Nae Bunduri copilot, ajungem obosiți la Pensiunea Casa Bianca, cartierul general al Festivalului „UMOR FĂRĂ FRONTIERE ÎN ȚARA DE SUS”. Cum noi am fost ultimii oameni (sosiți), am intrat direct în pâine. În pâine și o ciorbiță buuuună de tot, care ne-a redresat bateriile.

Deschiderea, petrecută sub o boltă de viță-de-vie umbroasă și solidă, a fost făcută de geschaeft-maister Sorin Cotlarciuc, doctorul care ține cu dinții (de) epigrama vămănească. Și ține zdravăn, dacă a reușit să ajungă la ediția a 5-a! Apoi, ostilitățile au fost preluate de moderatorii Ioan Mugurel Sasu și Cornel Udrea, acesta din urmă într-un permanent duel de pișcături cu celălalt neastâmpărat al umorului: Ananie Gagniuc, aflat, zice el, pe teren propriu. Evenimentul serii a fost dubla lansare (dublu serviciu, ca Serena Williams), a cărților d-lui Prof. Alexandru Țiclea, Rectorul Universității Ecologice din București: „*Bârfa, hrana noastră de toate zilele*” și „*Elogiul prostiei*”, două cărți de referință, cu exemplificări cu ajutorul epigramei și... epigrafiștilor. Dar a fost excelent primită și replica locală, un volum superb, antologia „*Umor fără frontiere*”, a celor 4 ediții de până acum, prezentată de două inimoase doamne: Rodica Rodean și Carmen Marcian.

A doua zi, după ce am băut cam multă (zic unii) apă, ne-am imbarcat pentru evenimentul matinal, înviorarea de dimineață, programată de dr. Cotlarciuc sub forma unei ascensiuni pe Pietrele Doamnei, în masivul Rarău. Și am luat-o la pas, până la cabana de la poale, unde am crezut că gata, am ajuns, și am comandat prima bere. Dar nu, drumul trebuia continuat, sus, sus, sus, la munte sus, acolo-i și Bâlici dus, spre Pietrele Doamnei. Orașenii din noi au terminat gazul pe la jumătate, unde, la picioarele noastre, s-a așternut un peisaj absolut

Poza de grup la Gura Humorului

EVENIMENT

grandios. Apoi ne-am așternut și noi la propriile picioare, ca să putem și coborî. Optimiștii au continuat escaladarea, până mai sus.

La întoarcere, ca să aibă timp și squadra întârziaților să refacă același traseu, am mai comandat o bere, am tras în piept și-n venă un întreg grătar de mici și am luat-o la vale, către autocarul care abia se mai putea strecura printre zecile de mașini parcate în stil pur mioritic, de-o parte și de alta a mini-șoselei.

Partea a doua a zilei, s-a desfășurat la Căminul Cultural din Vama, unde ne-am târât febrele musculare ca să putem participa la festivitatea de premiere. Aici, un recital de muzică populară, de folk, de poezie și epigramă a făcut ca timpul să treacă pe negândite.

Gazda noastră, Sorin Cotlarciuc, a profitat de prezența noastră și a lansat un admirabil volum de sonete, „*Reverențe*“, prilej cu care a primit și o „întepătură“ de la ieșeanul Vasile Larco. Dar să nu vă mai țin în suspans și să vă expun premiile la epigramă. Așadar, la tema *Senectute*, medaliații au fost:

Premiul III: Ica Ungureanu, Buzău:**LA VÂRSTA SENECTUȚII**

*Dureri multiple omul are
La-ncheieturi, la disc, la spată;
Și totuși, ce cumplit îl doare
Când nu mai poate să mai... poată!*

Premiul II: Nae Bunduri, Brașov:**OPTIMISM ÎN ȚARA BUCOVINEI**

*Sus în țara mea – română,
Cea mai hâtră de pe lume,
Un bătrân și o bătrână
Merg ținându-se... de glume.*

Premiul I: Gheorghe Bâlici, Chișinău:**INTELECTUAL ÎN ETATE**

*Se-ntreabă omul cel cu carte,
Gândind la soarta lui cea grea:
De este viață după moarte,
De ce nu e și pân' la ea?!*

Dacă mai suportați și o părere personală, tema a fost grea:

*Este cea mai grea din teme,
Pentru că, din câte știu,
Pentru unii-i prea devreme,
Pentru alții, prea târziu!*

La intrarea în Căminul Cultural am salutat-o și pe prietena noastră, Cătălina Orșivski, al cărei nume nu poate fi separat de „Vama“ și „epigramă“. Seara s-a încheiat apoteotic, cu un concurs pe tema *Cotnarul*, la umbra bolții de la Casa Bianca (cu replici din CASABLANCA schimbate între Ananie Gagniuc și Cornel Udrea). Cum premiile au fost multe, și acordate cu lărghețe, nu le amintesc, înghițind în (demi)sec.

După numai o săptămână, iar la drum, înapoi în Bucovina! Repriza a doua, Festivalul „UMOR LA GURA HUMORULUI“. Așadar, cap-compas Gura Humorului, platoul din fața Muzeului Obiceiurilor Populare unde s-a adunat lumea bună a umorului românesc: Cornel Udrea, Ștefan Popa POPA's, Cristi Grețcu și Florin Constantin, de la DIVERTIS. Apoi, la vila FLOARE DE COLȚ, unde pădurea bate în geam, când nu bate ursul. Semnalul la telefon oricum nu bate, internetul are câteva sclipiri de geniu, dar doar dacă stai pe burtă, în baie sau măcar pe hol.

Organizatorii s-au gândit la originile noastre țărănești, drept pentru care ne-au solicitat să ne echipăm mioritic-folcloric, pentru Balul Gospodarilor, eveniment tradițional pe aceste meleaguri. A rezultat un carnaval din care am reținut cămeșoiul sferoidic tridimensional al lui Ananie Gagniuc, pușca și cureaua lată a lui Bunduri, clopul de terorist islamic al lui Petrică Gârda și imaculata super-ie de Fondul Plastic a subsemnatului. Oricum, partea umoriștilor arăta ca un tatami de judo, plină de kimonouri, spre deosebire de cațaveicile (să nu vadă cine știm noi...) și mândrele costume autentice de la mesele băștinașilor.

A doua zi, după un somn bun, în autocar, am ajuns la Lacul Roșu și la Cheile Bicazului. Aici, năravul din fire, care n-are lecuire, a dat naștere la un superb duel epigramatic și recitaluri din marii clasici, în care au excelat Nae Bunduri, Ananie Gagniuc, Ionuț Daniel-Țucă, Vasile Larco și Constantin Tudorache. Cu capsă pusă, am ieșit să marcăm o tură la lac, iar unii au marcat rădăcinile coniferelor locale.

Cu ultimele puteri, ne-am rupt în figurile epigramei și poeziei, pe drumul de costîșă ce duce înapoi. Ajunși la vile, aerul tare, de munte, a dat imbold cântecelor, formațiile locale fiind la datorie.

Continuare în pag. 17

HOMO EPIGRAMATICUS

De veghe în lanul cu epigrame

REDACTORII TV CREEAZĂ DEPENDENȚĂ

Ai pentru ei atâta stimă
Și-ți dau atât de mult idei,
Că-n ziua fără nicio crimă
Îți vine să-i omori pe ei.

DAN NOREA

EPITAF

Scrie mare pe tăblia
Prinsă-n rama de lățeți:
Zace-aicea prozodia...
Îngropată de poeți.

IONEL IACOB-BENCEI

EPIGRAMA

În întreaga-i existență
Nu se va preface-n scrum:
Poezia de-i parfum,
Epigrama e esență.

MIRCEA MICLE

LIMBA ROMÂNĂ

Limba e icoană-n ramă,
Precum dragostea de mamă,
Iar românii o pocesc,
Și când scriu, și când vorbesc...

EUGEN ILIȘIU

UNUI EPIGRAMIST

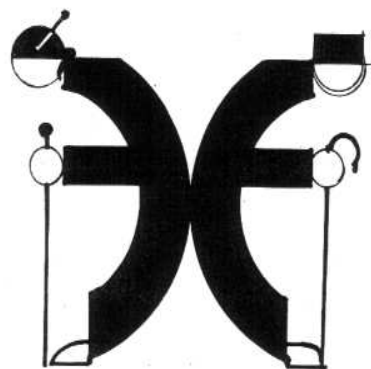
După ani de epigramă,
Vremea care a trecut
Nu te-a obosit, bag samă:
Scrii la fel ca la-început!

NICOLAE CĂRUCERU

VRABIA MĂLAI VISEAZĂ

Proverbul ăsta rezzonează
Cu-aspecte care țin de dramă:
Și vrabia mălai visează,
Și mulți confrați o epigramă!

LAURENȚIU GHIȚĂ

OM SĂRAC

El n-are bani, dar nu e trist,
Că fost-a înzestrat de zei
C-o minte clară, cu idei...
Deci, cred că e epigramist.

CĂTĂLINA ORȘIVSCHI

UNUI EPIGRAMIST OMNIPREZENT LA FESTIVALURI

Nu o spun aici cu ură,
Dar ai depășit baliza,
Căci de-atâta umblătură,
Obosită-i și valiza.

ELENA MÂNDRU

PASIUNE (păunesciană)

Scrie bătrânețea zeci și zeci de drame,
Dar acei ce-n versuri căutăm lumină,
Ajutați de muze, scriem epigrame;
Poate orice boală peste noi să vină!

PETRU-IOAN GÂRDA

DE FRIG

Cum la picioare simt povara
Mai greu la frig, trăindu-și drama,
La mulți confrați de-ai mei și vara,
Cam șchiopătează... epigrama!

GHEORGHE BĂLĂCEANU

EVENIMENT

Continuare din pag. 15

Eeei, și, inevitabil, a venit și dimineața, când cei mai energici au constituit un comando care s-a deplasat la ranch-ul Orșivski, din Vama, amenajat în excepționalul Muzeu al Oului, ridicat de surorile cu același nume: Letiția și Cătălina și adus la stadiul de *must-see* pentru toți cei aflați în trecere prin Bucovina. Și iată, „finis coronat opus“, epigrame din cele premiate la Gura Humorului în acest an:

Mențiune: Ionuț Daniel Țucă, Medgidia:

UMOR ÎN BUCOVINA

*Umor în vechea Bucovină
Găsești – și este fapt real –
Abia atunci când or să vină
Epigramiști la festival.*

Mențiune: Vali Slavu, Aninoasa:

**EPIGRAMIȘTII, ÎN VIZITĂ
LA MĂNĂSTIREA HUMOR**

*Se minunează trupa de glumeți
Că mănăstirea toată e pictată
Cu îngeri, ctitori, heruvimi, profeți,
Dar niciun umorist. Deocamdată!...*

Mențiune: Florin Rotaru, Buzău:

FESTIVAL DE UMOR LA HUMOR

*Se strâng aicea umoriști,
Condeie mari, a țării spumă,
Iar unii-și zic epigramiști
Și asta-i cea mai bună glumă.*

Mențiune: Grig M. Dobreanu, Tg Jiu:

LA GURA HUMORULUI

*Ca sufletul să-și mai revină,
Să-mi treacă iute anemia,
Am mers la Dulcea Bucovină
Și-a luat-o razna... glicemia.*

Mențiune: Gheorghe Bălăceanu, Iași:

DORINȚĂ ÎMPLINITĂ

*Pe vremuri, triști, cu suflet stins,
Puțini sperau să mai apuce,
Să vadă-n fine c-a învins
Și RĂSUL iată... ne conduce!*

Premiul 3 – Nae Bunduri, Brașov:

PARADOX

*S-a cultivat, spre nemurire,
În Bucovina – plai integru –
Umorul alb la Mănăstire...
Și-n Parlament... umorul negru.*

**LA VENIREA UNEI DOAMNE
ÎN BUCOVINA**

*Și oile (v-o spun pe șleau!)
Dețin (H)umoru', bată-l vina,
E drept că brânză nu prea dau,
Dar știu să scrie... „Bucovina“.*

Premiul 2: Dan Norea, Constanța:

ALEGERI LOCALE

ÎN GURA HUMORULUI

*Stă pe gânduri un alegător:
Candidatul e contradictoriu,
Are-o Gură plină de Humor,
Însă-i tare sobru-n teritoriu.*

DRUMUL SPRE IAD...

*Un preot tânăr, la Humor trimis,
Văzând călugărițe frumușele
Oftă, căci drumul lui spre paradis
Era pavat doar cu intenții rele.*

Premiul 2: Valentin David, Orăștie:

DOI OCHI ALBAȘTRI

*Cu ie și-nflorate rochii,
În prea frumoasa Bucovină,
Femeia mai închide ochii...
Când e, de obicei, „di vină“.*

IDILĂ LA HUMOR

*Frumos i-e chipul și veșmântul,
Dar mândra mi-a ucis umorul:
Și-acuma fug mâncând pământul,
C-avea o gură... cât Humorul.*

Premiul 1: Grigore Chitul, Bistrița:

CULMEA GROPII DE GUNOI

ÎNCEPUTĂ ÎN PASUL MESTECĂNIȘ

*Să faci depozit de gunoi,
Pe-aceste plaiuri nebătute
Decât de turmele de oi,
E un proiect – scuzați! – ce pute!*

BUCOLICĂ

*La Dorna e o feerie,
Căci se aud în orice noapte
Doar vaci ce râd de bucurie
Visând că dau întruna lapte.*

Astfel s-a încheiat acest bi-periplu bucovinean, pe care, deși obositor, abia așteptăm să îl reluăm și la anul!

MÂNIA DE A FI ROMÂN

ULTIMA SOLUȚIE

Mă duc cu silă la votare,
Că urna-nvârte ce vrea ea;
Să-mi treacă, merg la urna-n care
De-o lună, zace soacră-mea!

ELIS RÂPEANU

EXOD DE INTELIGENȚĂ

Iar ne paște-o criză-n țară
Care ne va submina :
Medicii migrează-afară,
„Doctorii“... la D.N.A.!

GAVRIL NECIU

CETĂȚEAN ROMÂN

M-am născut în România,
Într-o țară de povești,
Unde cântă ciocârlia...
Numai dac-o mituiești!

MARIAN NEDELEA

CIZMARUL

E stăpân pe meserie
Și-au clienții lui dreptate,
Că-l ții minte-o veșnicie
Când în talpă cuie-ți bate.

VASILE MANOLE

ÎNTRE RUDE

Cu frații sau vreun văr primar
Ne întâlnim destul de rar,
În schimb, cu soacra, mai ales,
Ne ocolim destul de des.

MIHAI MOLEȘAG

LA ÎNCEPUTUL OREI

Elevii noștri dovedesc
O educație aleasă:
Salută-ntâi, cum e firesc,
Și-abia apoi dispar din clasă!

VALI SLAVU

JUSTIȚIA ROMÂNĂ

Rămâi uimit, rămâi perplex
Când vezi așa evenimente;
De nu se iau măsuri urgente
Se duce tot de-a dura... lex!

GHEORGHE BĂISAN

SPERANȚA DE VIAȚĂ LA ROMÂNI

Românilor le știm virtutea
C-așa e viața pe la noi:
La ei se găte senectutea
Când împlinesc o sută... doi.

NAE BUNDURI

ULTIMA SPOVEDANIE

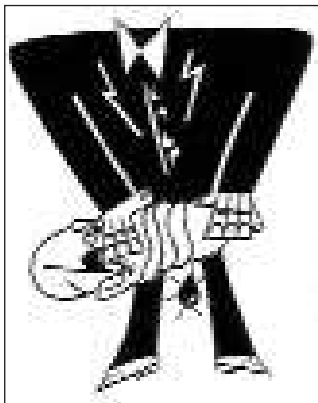
Ajuns, pe drumul vieții, greu,
Spre capătul predestinat,
M-am împăcat cu Dumnezeu...
În orice caz, eu L-am iertat.

PETRU-IOAN GÂRDA

APA RECE – MAI SCUPĂ

În această grea etapă
Paradoxul te omoară:
Să dai bani mai mulți pe apă,
După ce mai e... și chioară!

CONSTANTIN CRISTIAN

MÂNIA DE A FI ROMÂN

LENEȘUL

E-un trist statut pe care-avându-l
Consideri munca un eres,
Iar când spre ea te bate gândul,
Îl ierți, că nu te bate des.

GHEORGHE ȘCHIOP

SFÂRȘITUL LUMII

Chiar de-i prezis de o „ursită“
Să vină-n luni sau săptămâni,
Sfârșitul lumii – la români –
E doar o glumă... nesfârșită...

ȘTEFAN-CORNEL RODEAN

MIRACULOASA IEȘIRE DIN CRIZĂ A ZOOTEHNIEI ROMÂNEȘTI

Pe plaiurile carpatine
Constat că – din motive varii –
Sunt oi și vaci tot mai puține,
În schimb s-au înmulțit... măgarii!

GRIGORE CHITUL

* * *

Când globu-i pradă vântului
Și răului, uitând smerenia,
Cum poți să cumperi cuminenția
Pământului?!

EUGEN DEUTSCH

LECȚIA DE CIVICĂ

Învățătorii eminenți
Ne-ndepărtează de o boală:
Să nu rămânem repetenți
Nici ca elevi, nici după școală!

GIM LAURIAN

INVOLUȚIONISM

Savanții, nedorind ca să ne cruțe,
Ne-au demonstrat cu date și c-un grafic:
Românii toți se schimbă în maimuțe
În clipa-n care-ajung șoferi în trafic.

DAN NOREA

BUCOVINA DE DINCOLO...

Dulce grai din Bucovina,
Sunete idilice...
Ce frumoasă e latina
Scrisă cu chirilice...

RADU PĂCURAR

TABLOUL CIRCULAȚIEI DIN BUCUREȘTI

Coloane, intersecții pline,
Claxoane, nervi ieșiți din grafic,
Că până și-Anul Nou, când vine,
Întârzie vreo oră-n trafic.

IOAN FIRTE ADI

ȚĂRANUL ROMÂN

În istoria lui toată,
A avut o viață-amară;
Înainte, tras pe roată,
Iar acuma, tras pe sfoară!

RADU IONESCU-DANUBIU

SOLUȚIE

Când crivățul îmi bate-n dungă
Și niciun ban nu am în pungă,
Eu totuși o idee am:
Voi vinde florile din geam.

GEORGE CEAUȘU

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

EPIGRAMA ȘI POEZIA

(Partea I)

Dr. Elis RÂPEANU

Comparația dintre epigramă și poezie, decelarea trăsăturilor care le apropie și le diversifică și, în ultimă instanță, o concluzie privind statutul literar al fiecăreia dintre ele, constituie o temă tentantă, chiar necesară, pentru cercetarea științifică.

În majoritatea tratatelor, epigrama este definită drept „specie a poeziei lirice”. De aici, se pot trage mai multe concluzii, printre care:

- Există și alte feluri de poezii, nu numai poezia lirică;
- Epigrama este și ea o poezie;
- Genul liric = poezia lirică.

În prezent, când granițele dintre genuri au devenit fragile sau, mai exact, când fiecare dintre cele trei genuri – liric, epic și dramatic – suferă influențele celorlalte, când se contestă de unii statutul de *specie* al epigramei, conferindu-i (fără argumente) titlul „onorant” de *gen*, controversa privind „epigrama e poezie”, „epigrama nu e poezie” vine să tulbure și mai mult apele. Și, lucru curios este faptul că aceia care susțin ideea epigramei ca *gen*, categorie care înglobează speciile, afirmă că epigrama e *poezie*, categorie inferioară celei de *gen*. Într-o discuție avută cu academicianul **Solomon Marcus**, o somitate a matematicii, dar și un mare iubitor al poeziei și al umorului, în general, al epigramelor, în special, la *Festivalul de poezie și epigramă* de la Mizil (26 ian. 2013), Domnia Sa a răspuns oarecum sibilic, dar suficient de lămuritor: „Epigrama e poezie și nu e. E poezie pentru că îmbracă forma catrenului, cu prozodie clasică, folosind, deci, ritmul și rima, eufonia – forma primordială a poeziei. Nu e poezie, deși, stilistic vorbind, apelează uneori, și la metaforă – de asemenea specifică poeziei, dar rostul metaforei e altul în epigramă. Și nu numai rostul metaforei, ci și resorturile și direcțiile substanței lirice sunt altele. Descifrați-le dumneavoastră, ca specialista în domeniul criticii epigramei” (citată notat în fuga condeiului). La aceste idei atât de valoroase, care deschid calea unui studiu, adăugăm o frază consemnată în revista EPIGRAMA nr. 34/2005, în care susține, după ce amintește că în literaturile greacă și latină, epigrama se încadra în modalitatea epică și elegiacă: „Nu poate fi, deci, vorba de un statut unic al epigramei, același pentru toate perioadele ei de evoluție”. De aici deducem că se impune, cu necesitate, cel puțin lămurirea, dacă nu stabilirea epigramei raportat la teoria literaturii, în funcție de acumulările care au avut loc.

Încă din postfața la *Antologia Epigramiști români de azi* (Ed. Eminescu, 1979), **Mircea Trifu** – cel care poate fi socotit drept deschizător de drumuri în epigramistica românească – a semnalat deosebirea dintre poezie și epigramă. Redăm această pagină revelatoare, care poate constitui o premisă a studiului nostru.

„*Enciclopedia Minerva* o definea astfel «poezie lirică scurtă, de obicei formată din patru versuri, cu conținut spiritual, rezultând din ciocnirea contrastantă a două idei». Și iată cum a comentat această definiție filologul **Barbu Lăzăreanu**: «Această definiție seamănă – nu întru totul – cu aceea care a fost data cândva, undeva, racului, și anume: *mic pește roșu care merge de-a'ndarateleale*. Și după cum s-a arătat că racul nu e pește, nu e roșu și nu merge de-a'ndarateleale, tot așa s-ar putea spune că: epigrama nu-i totdeauna lirică, e numai câteodată spirituală și de multe ori nu rezultă dintr-o ciocnire de idei, ci din ciocniri de cuvinte sau de înțelesuri ale aceluiași cuvânt».

Dacă s-ar cerceta toate definițiile date epigramei până acum și s-ar extrage din ele ceea ce ar putea fi considerat drept un factor comun, ar putea rezulta că epigrama este o *specie a poeziei lirice* care, într-o expresie foarte concentrată, pornind de la o premisă oarecare, ajunge la o concluzie neașteptată, satirizată sau picană. Ar fi un fel de portret robot al epigramei, care nu are darul de a ne satisface”. Autorul amintește faptul că *epigrama* și *fabula* erau încadrate în *genul didactic* și, când „acest gen a devenit desuet”, „fabula a fost transferată genului epic”,

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

iar epigrama celui liric. „Devenind o *poezie lirică*“, epigrama se află *pe undeva*, pe la periferia noului gen adoptiv. Ne permitem însă a pune și a ne pune întrebarea dacă epigrama mai este într-adevăr o specie a poeziei. În concepția anticilor, se socotea drept poezie tot ceea ce era exprimat în versuri, dar concepțiile asupra poeziei au evoluat. Să considerăm epigrama drept poezie pe motivul formal că mesajul ei se transmite prin vers, păstrând ritmul, măsura și rima, legitați la care chiar poezia a început să renunțe? După opinia noastră, deosebiriile dintre poezie și epigramă sunt evidente“.

Concluzia regretatului președinte al **Uniunii Epigramiștilor din România**, care, timp de 25 de ani a condus epigramistica românească, revigorând-o după al doilea război mondial, este categorică, nepermițând nuanțări. Totuși, separația nu este atât de netă, cum încearcă să demonstreze în rândurile următoare, în care subliniază deosebirile dintre poezie și epigramă. Pentru că aceste deosebiri există, dar să nu uităm asemănările; considerăm că e cazul să le avem în vedere și pe unele, și pe altele, fără să dăm drept definitoriu vreuneia dintre părți.

În primul rând, e necesar să se stabilească despre ce fel de *poezie* este vorba? *Poezie lirică* sau *poezie epică*? În al doilea rând, în cazul personalizării epigramei, ce nume / statut va purta ea?

Cum s-a stabilit că epigrama aparține *genului liric*, se subînțelege că ea se va raporta la *poezia lirică*, a cărei trăsătură definitorie este lirismul. La o primă vedere, pornind de aici, nu se poate nega înrudirea epigramei cu poezia, ele sunt, până la un punct, FORME SORORALE, prin

– **Fundamentul lor liric** de necontestat;

– **Prezența versului** cu prozodia caracteristică poeziei clasice (și putem spune că, în multitudinea de manifestări ale poeziei, chiar în haosul creat, epigrama este cea care păstrează rigoarea formei clasice, care asigură muzicalitate, măsură și cadență – formă spre care, se pare, se va întoarce poezia, prin resuscitarea sonetului, a rondelului și a fabulei care și-au perfecționat prozodia),

– **Prezența metaforei**, a comparației și a altor figuri de stil, în unele epigrame, dar cu alt rol decât în poezia lirică: acela de a potența-lumina ideea, de a accentua insinuarea ironiei, de a contribui la realizarea sensului ambiguu, a implicitei cu surpriza revelatoare în poantă,

– **Exprimarea directă a eului**, specifică liricului, devoalarea sentimentelor, a trăirii în poezie, a visării, a gândurilor, a convingerilor, determinând, adesea, o atitudine din partea cititorului, în epigramă.

Deci, poezia lirică și epigrama sunt creații lirice sororale, dar nu se suprapun. Iată o *stanță lirică* și o *epigramă*:

VRAJA DE ARGINT

*Din val se-nalță aripi de vioară,
Pe marea-albastră mirii trec în zbor;
Se-aprind steluțe mii în trupul lor
Și fluturi de lumină-i înconjoară.*

*Ca mulți cu caractere slabe,
Pe fostul șef l-a adorat:
L-a slugărit în patru labe...
Și-acum se pune pe lătrat.*

Iată și o epigramă în care hiperbola accentuează ideea, dând strălucire poantei:

UNUI FILOSOOF PLEȘUV

*Măiastră-i natura, ea tot chibzuiește
Și toate le pune la loc potrivit:
Deasupra o lună sub care domnește
O noapte adâncă și fără sfârșit. (I. L. Caragiale)*

Trăsăturile comune poeziei și epigramei motivează apartenența lor la același gen literar – genul liric. Și tot aceste trăsături, prin structură, manifestare, finalitate, chiar direcții diferite prin care-și nuanțează fiecare liricul, accentuează diferențele dintre ele, care le definesc ca specii distincte ale aceluiași gen.

(Continuare în pag. 34)

EN GARDE

DUEL...**Răspuns (din EPIGRAMA 77)**

Nu c-am face noi pe durii,
Dar vom lămuri misteru':
Ce ne scrie N. Bunduri,
Nu găsim la Căruceru.

LAURENȚIU GHIȚĂ

D-LUI LAURENȚIU GHIȚĂ

Fiindcă nu găsiți la mine,
Nici – poate – la vreun oarecare,
Nevinovata întrebare
Rămâne încă în vigoare.

NICOLAE CĂRUCERU

Răspuns

Noi, neavând porniri funeste,
Ne bucurăm extrem de tare
Că încă-aveți ceva ce este
Precum ne spuneți, în vigoare!

LAURENȚIU GHIȚĂ

D-nilor I. I. BENCEI și L. GHIȚĂ,
care în numărul trecut au afirmat
că toți președinții României au fost
„duși” cu ceva

Evocarăți președinții
Și mă prinse noaptea minții,
Pentru că n-am înțeles cu
Ce e dus și Iliescu!?

NICOLAE CĂRUCERU

Răspuns

Noaptea asta-i peste toate,
Căci, dezamăgiți nespun,
Constatăm că, din păcate,
Iliescu nu e dus!

LAURENȚIU GHIȚĂ

**D-lui GEORGE CORBU, autorul cărții
de epigrame: „Corbigrame“**

Citind mai multe epigrame,
N-aștept pe nimeni să-mi ordone:
Pe loc le schimb din „Corbi-grame“,
Cum e normal, în „Corbi-tone“!

VASILE LARCO

**E. DEUTSCH și J. NICĂ – „Ocolul
cuvântului în 80 de sonete plus încă
zece piruete“**

Citind în carte pe-ndelete,
Am constatat că, pasămite,
De-atât de multe piruete,
Sonetele-s cam... amețite.

GHEORGHE BĂISAN

**La lansarea cărții „Cântece de lăutar
pribeag” de ȘTEFAN AL-SAȘA:****Lăutar pribeag**

Permiți, amice Sașa, oare
De cartea ta s-afirm supus
Că-i opera nemuritoare
A unui ins oleacă dus?

GHEORGHE ȘCHIOP

**La lansarea cărții „Cântece de lăutar
pribeag“**

Îmi e Al.-Sașa foarte drag,
Oricând îmi poate trece pragul
Și-l cred că este un pribeag,
Dar nicidecum... Ion Pribeagu!

VASILE LARCO

Lui AL.-SAȘA, epigramist și lăutar:

De Sașa, bunul menestrel
Vă spun aici cu tot umorul,
El cântă ca și Păstorel
Și scrie precum... Lae Chiorul.

NICOLAE BUNDURI

LIVIU GOGU

Născut la 14 septembrie 1963, Poșta Călnău, jud. Buzău. A început să facă epigramă din luna martie 2014, în cadrul cenaclului „Nicolae-Grigore Mihăescu – Nigrim“, din Buzău.

În afară de epigramă, scrie proză (umoristică și nu numai), cel mai important trofeu obținut pe acest „tărâm” a fost locul I, la Festivalul-Concurs „Alexandru Macedonski“, București, 2016, secțiunea „Proză debutanți“

Unei tinere

Chiar de porți haine din Geneva,
Ori din Paris de ți le iei,
De te-ar vedea, s-ar crede Eva,
Înfofolită-n... frunza ei.

Romantism... la 25 de ani de căsnicie

Lumina din ochii tăi mari
Fu dulce sclipire nebună,
Un fulger născut din furtună...
De-aceea port azi ochelari.

Cârcotașii nu dorm niciodată

Când o idee salvatoare,
Îți vine-n minte deodată,
Te bucură, pe dată, tare,
Că mâine fi-va... demodată.

**Politicienii români
și nodul gordian**

Ei mult vorbesc, puține fac!
În stilul, pur, dâmbovițean,
Se vor lupta mai mult de-un veac,
Să taie nodul gordian.

Despre țăranii anilor '80

Scrutând câmpia roditoare,
Îi căutai, cu ochi atenți,
Și, peste tot, muncind, în soare...
Vedeai ostași, elevi, studenți!

NICOLAE MIHU,
LA 80 DE ANI!

Născut la Șura Mare, jud. Sibiu, la data de 11 octombrie 1936. Învățător – pensionar, membru al Uniunii Epigramiștilor din România (onorat cu Diploma de Merit a U.E.R.), membru al

Cenaclului Umoriștilor Sibieni „Nicolaus Olahus” (președinte al acestuia în perioada 2000–2008 și președinte de onoare din 2008 până în prezent). A publicat 9 volume de epigrame, poezii umoristice, fabule și aforisme.

Carnea s-a scumpit din nou

Conchid acum – nu-i prima oară
Și constatarea-mi pare crudă –
Că ruda de salam de vară
E cea mai depărtată rudă.

Particularitate

De doamna cea cu coasa lată,
În ciuda calomniilor,
Știm toți că-i specializată
Doar în culesul viilor!

„La început a fost cuvântul” (Biblia)

Azi știe, sigur, tot pământul
Ce ne-a dezvăluit scriptura:
„La început a fost cuvântul”,
Și-apoi a apărut... cenzura.

Durerea mirelui

Mi-a spus un mire amăgit
De-a lui mireasă iubitoare,
Că-n noaptea nunții i-a fugit
Și l-a lăsat cu ochii-n soare!

Căderea din Rai

Când a Evei frunză lată
A căzut de prima dată,
Fost-a, pentru omenire,
Cea dintâi descoperire.

CONSIDERAȚII ETICE ȘI METODOLOGICE PRIVIND CORECTAREA EPIGRAMELOR

Ștefan-Cornel RODEAN

Ideea rândurilor de mai jos mi-a venit amintindu-mi un episod din activitatea mea redacțională la una din cele două reviste la care lucrez.

Astfel, la un moment dat, am primit spre publicare de la un epigramist, cinci epigrame pe teme diverse din care, cu mare greutate și cu indulgență, am găsit doar una publicabilă; la celelalte erau „detectabile“ ceva poante, dar catrenele aveau probleme de construcție, cu o topică „alambicată“ și cu versuri care cam „șchiopătau“. Surpriza mare a fost când, nu peste multe zile, le-am citit pe toate cinci într-o altă publicație de profil din țară; epigramele aveau aceleași titluri, aceleași poante, dar... versurile curgeau altfel și sunau chiar bine! Pentru mine era clar că textele respective au fost trimise în același timp în două exemplare, la adrese diferite și, mai evident, că ele au fost „cosmetizate“ bine în redacția care le-a publicat integral.

Modul în care a lucrat redacția despre care vorbeam puțin mai sus **nu mi se pare corect, din mai multe motive:**

- în primul rând, de principiu, este injust ca o persoană să semneze ceva ce nu a scris; practic, i se atribuie (prin fals) unele răspunderi care pot avea chiar și complicații;
- apoi, în cazul particular analizat, este nedrept față de redacția care le-a respins de la publicare; autorul poate crede că a fost persecutat, defavorizat de aceasta;
- nedrept este și față de epigramiștii care, pe lângă talentul descoperirii poantei, au în plus știința versificației;

– să subliniem și că practica evidențiată mai sus are ca efect negativ diminuarea preocupărilor de autoperfecționare și, totodată, minimalizarea eforturilor de „șlefuire“ pe care ar trebuie să le facă epigramiștii în actul creației; un exemplu edificator pentru mine îl reprezintă, în acest sens, ceea ce îmi spunea, pe un ton superior, chiar ușor arogant, un epigramist relativ cunoscut în breaslă: „Domnule, eu am peste 80 de ani și niciodată nu am fost tare la gramatică; în plus, nu știu ce este ritmul sau rima și nu am de gând să mă apuc acum de învățat. Așa am rezistat ca epigramist mai bine de 30 de ani și am fost publicat în zeci de cărți și de reviste. Din partea mea, puteți să modificați cum doriți catrenele mele. Dacă vă convine, bine, dacă nu, nu!“;

– și, în ultimul rând – dar lista ar putea continua – să mai spunem că unii confrăți uită de „ajutorul“ primit și, încet, încet se supraevaluează și chiar cred că pot scrie epigrame foarte bune.

Bineînțeles că opiniile de mai sus nu sunt în contradicție cu practica benefică de a se discuta epigramele în cenacluri și pe site-urile literare de pe internet, care sunt considerate ateliere de creație. Dar, odată o epigramă trimisă unei publicații, nu este corect să mai sufere modificări din partea redacției. Dacă ea se ridică la standardele publicației așa cum a fost trimisă, atunci se publică, dacă nu, nu. La fel se pune problema cu antologiile și cu volumele care cuprind selecții de epigrame pe diferite teme. În opinia mea, răspunderea redacțiilor (a antologatorilor) este foarte mare în acest sens și poate fi exprimată, concis, astfel: dacă într-o revistă (antologie) se publică o epigramă foarte bună este meritul și al autorului și al redacției (antologatorului); dacă se publică o epigramă proastă este numai vina redacției (antologatorului).

OPINII

Și totuși, **unde și cum se pot corecta epigramele?**

Ne vom referi la corectare nu numai ca înlăturare a unor deficiențe, dar și cu sensul de îmbunătățire, de perfecționare. De asemenea, în prezentul articol, corectarea vizează activitatea desfășurată de autor, ajutat de alte persoane.

Prima parte a întrebării a fost elucidată deja, puțin mai sus.

Răspunsul pentru a doua parte **implică**, în opinia mea, **câteva reguli**:

– prima este aceea că nu orice catren merită să fie corectat (îmbunătățit); adică, dacă acesta nu are o poantă bună, originală și pe o temă interesantă, nu are rost să se mai lucreze asupra lui;

– o altă cerință primordială, dar și de bun simț, ar fi că, aducând modificări unor elemente, nu trebuie să le stricăm pe altele; spre exemplu, ar fi o mare eroare să perfecționăm ritmul dacă prin această operație diminuăm efectul poantei inițiale;

– de asemenea, nu trebuie să uităm că elementul principal al unei epigrame este poanta; prin urmare, orice corectură aplicată va avea în vedere faptul că ideea poantei trebuie să rămână exact așa cum a gândit-o inițial autorul; nici mecanismul de realizare a poantei nu trebuie schimbat; practic, un catren cu alte nuanțe ale poantei reprezintă o altă epigramă și asta nu ar fi corect;

– strâns legat de alineatul precedent să adăugăm că efecte catastrofale se obțin atunci când un binevoitor (sau mai mulți) încearcă să perfecționeze o epigramă a cărei poantă nu a (au) înțeles-o prea bine;

– membrii cenei care participă la analiza (corectarea, îmbunătățirea) unei epigrame nu trebuie să dea autorului „mură în gură” soluțiile; este foarte important ca autorul să fie implicat total în actul de perfecționare a operei sale; ideal ar fi ca lui doar să i se sugereze modificările respective; atenție, însă, că se obțin rezultate slabe atunci când, într-un colectiv se corectează o epigramă, se ajunge la o formă finală, dar autorul, neînțelegând întru totul cum s-a lucrat, „mai schimbă el ceva”, ca să-și pună și mai mult „amprenta personală”;

– mai concret, autorul trebuie să înțeleagă și să își asume întreg procesul de corectare, să fie convins că rezultatul acestuia este benefic; altfel, va rămâne cu impresia că epigrama „i-a fost stricată” și nu va mai avea încredere în opiniile confrăților.

Din punct de vedere tehnic, intervențiile pentru îmbunătățirea unei epigrame pot viza multiple elemente, dintre care le amintim pe următoarele:

– la titlul epigramei se pot face modificări fără nicio restricție, scopul acestora fiind, de cele mai multe ori, scurtarea lui, reducerea dependenței titlului de catren sau eliminarea riscului de divulgare prematură a poantei;

– la catren, se acceptă, în opinia mea, restructurarea versurilor (a ordinii acestora) în scopul pregătirii mai eficiente a poantei, se poate stiliza exprimarea, fără a schimba prea multe cuvinte din cele cu care a lucrat inițial autorul, se poate modifica ordinea unor cuvinte sau se pot adăuga (elimina) cuvinte, pentru reglarea ritmului;

– utile sunt intervențiile confrăților pentru a asigura mai multă concizie exprimării și pentru reducerea măsurii versurilor dar, și de data aceasta, consider că trebuie avută în vedere cerința de a se menține cuvintele de bază din varianta originală;

– rima este mai dificil de îndreptat, deoarece demersul respectiv presupune prea multe schimbări, care ar putea afecta chiar și poanta.

În încheiere, îmi permit să afirm că problemele abordate în prezentul material îmi par deosebit de importante în eforturile pe care ar trebui să le facem toți epigrafiștii cu scopul creșterii respectului cititorilor, criticilor literari și al celorlalți scriitori față de epigramă și epigrafiști; de aceea, aștept cu interes și respect opiniile altor confrăți.

CONCURS

Tema:

TOP EPIGRAMA

„LA URNE”

La orice moment, această temă stimulează, pentru că, desigur, politicienii noștri au grijă să ne servească zilnic câte-o „nefăcută”. Dar să-i lăsăm în plata DNA-ului și să privim în curtea noastră.

Bune, spre foarte bune, majoritatea. Și, în plus, surprize peste surprize. Cea mai mare și plăcută, este sprintul timișorenilor, unde Dl. Bencei a dat de o temă unde se simte ca peștele în apă. Apoi, revenirea buzoiană, chiar pe primul loc, și chiar urcarea pe podium a aripilor ieșene încă nesupărată pe noi.

Ușor „relache” la Hunedoara, la Craiova și la București. Gorjenii se cam supără pe observațiile noastre și optară pentru forfait. Păcat, la așa o temă, ar fi fost imposibil să nu puncteze și ei cu ceva, acolo, pentru sfârșit.

Atât cu vorba. Iată clasamentul de etapă și o selecție de epigrame din concurs.

Loc	Club/Cenaclu	Medie
1	NIGRIM Buzău	7.59
2	AEM Chișinău	7.51
3	GLUPI Iași	7.36
4	RIDENDO Timișoara	7.30
5	VERVA Galați	6.99
6	CUC Constanța	6.98
7	CUS N. Olahus, Sibiu	6.96
8	SATIRICON Cluj Napoca	6.92
9	CU Brașov	6.81
10	CUV Rm. Vâlcea	6.52
11	Club HD	6.48
12	SPINUL Baia Mare	6.41
13	II QUINTUS Ploiești	6.41
14	CEO Craiova	6.03
15	CINCINAT PAVELESCU București	5.99
16	Al. Sihleanu Râmnicu Sărat	4.81

CONȚINUTUL URNEI

Cenușa celor duși spre astre
Depozitată de orfani,
Sau scrumul visurilor noastre
Pe următorii patru ani.

Florin Rotaru

UNUI FOST CANDIDAT ELECTORAL

De toată lumea fluierat,
Cu ouă vechi era-mproșcat,
Dar și aplauze primea,
Când cineva îl nimerea.

Teodor Popovici

REALITATE ROMÂNEASCĂ

Sunt exponent al firii taciturne
Și totuși am curajul să vă zic:
De-atâția ani românii merg la urne
Dar până astăzi n-au urnit nimic!

Vasile Vajoga

ALEGERI DEMOCRATICE ÎN AFGANISTAN

Pe-un candidat ateu și libertin
Alegătorii totuși l-au votat;
Nu l-au tăiat din liste la scrutin,
În schimb, a doua zi l-au împușcat.

Ion Diviza

LA URNE

Deși la vot e o rutină,
Nedumerirea mă doboară:
De ce să intru în cabină
Când pot să-njur și de afară?!

Florina Dinescu-Dinu

SPERANȚE LA ALEGERI

Când totu-i zbatere-n zadar
Și țara stă să-și piardă urma,
E, pentru orișicine, clar
Că numai urna scapă turma.

Nicolae Mihu

SE VOTEAZĂ LA „MATUSALEMICI”

Calea unora din țară
Nu găsesc că e prea mare
De la urna de votare
Pân-la urna funerară.

Ionel Iacob-Bencei

UNA BAGI ȘI ALTA IESE

Ca brav român, un neamț ar spune:
Din urne cred că nu e greu –
C-un mic efort sau chiar pe bune –
Să iasă „parlamentul meu”.

Petru Miloș

CONCURS

**PRIN SUPT, NOII NĂSCUTI
DOBÂNDESC IMUNITATE**

Extrapolând aceste date,
Aleșii, într-un stat corupt,
Obțin întâi imunitate
Și-abia apoi se pun pe supt...

George Petrone

POCĂINȚA POLITICIENILOR

O constatare azi, vă jur, ne
Dezgustă și-ndoieli nu-ncap:
Atunci când mergem noi la „urne”
Cenușa ei și-o toarnă-n cap!

Ion Moraru

**ALEGERI 2016 –
PREVIZIUNE**

Fie timpul ideal,
Fără zloată, fără gheață,
Rezultatul la final
Iar ne va băga în ceață.

Mihai Sălcuțan

URNA MOBILA

O babă oarbă, fără vină,
Atinse urna și apoi,
Își aruncă batista plină,
Crezând că-i coșul de gunoi.

Ion Drăgoianu

LA URNE

Sunt atenți observatorii
Și ne țin la urne calea,
Nu cumva alegătorii...
Să își bage alte alea.

Nae Bunduri

PROCUROR ALEGĂTOR

Când scrutinul va să vie,
Peste liste te apleci
Să-i „alegi” cu dibăcie
P’ăia de-o să-i bagi la beci.

Ionuț-Daniel Țucă

**PROGNOZA METEO
LA ALEGERI**

Ploaie de prelegeri,
Toate pe cuvânt,
Soare la alegeri,
După ele... vânt.

Ioan Fîrte Adi

PREVENȚIE

Nu-s o fire taciturnă
Și-n aceste vremuri grele,
Râd cu lacrimi lângă urnă...
Ca să mă deprind cu ele.

Nichi Ursei

**CANDIDAT
ELECTORAL CORECT**

La întâlniri de două ore,
Pe unde vine să bifeze,
El nu sărută și minore,
Că nu au dreptul să voteze.

Gheorghe Bălci

UN BUNIC PUS PE ȘOTII

Se ține, chiar și mort, de ghidușii,
Căci l-a băgat, recent, al său nepot
În urna funerară și-l găsi
Pe liste, lângă urnele de vot.

Vali Slavu

CERTITUDINE

Urna a-nceput să-mi pară
De mult timp un lucru sfânt,
Unde la alegeri iară
Bag speranțele-n mormânt.

Ștefan Al Sașa

**VOTUL, PRILEJ
DE FOLOASE NECUVENITE**

Spre urne s-au urnit mai greu
C-așa la noi sunt electorii,
Cu frică-n Dumnezeu mereu,
Să nu-i „aleagă”... procurorii.

Vasile Manole

CEI DE VARSTA A III-A

Desi li-e traiul tot mai greu,
În zile bune și mai rele,
La urne-aceștia merg mereu
...Spre-a se obișnui cu ele.

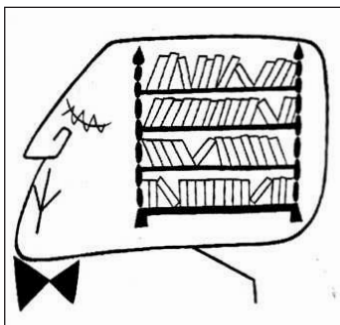
Gavril Neciu

ALEGĂTORULUI ROMÂN

De-un sfert de secol, cu răbdare,
La urne mergi cam fără rost,
C-ai o deviză: „Vreau schimbare,
Dar... să rămână cum a fost!”

Liviu Gogu

(Continuare în pag. 39)

CONFRUNTĂRI ISTORICE

S-au hărțuit ca-ntr-un război
Acele două mari perechi:
Demult, „ciocoi vechi și noi“,
Recent, corupții noi și vechi.

Vasile Larco

SFATUL UNUI COLEG DE BIROU, CU EXPERIENȚĂ

Nu-ți dori să moară șeful,
Lasă ordinea firească,
Dar muncește cum ți-e cheful,
Încât el să și-o dorească.

Petre Gigea-Gorun

PASTEL DE IARNĂ

Pe când contemplam cum a nins,
Din streășina veche de scânduri
Un turture greu s-a desprins
Și-aproape să-mi cadă pe gânduri.

Mihai Moleșag

INVENTIVITATE

Când mergi la urnă, ia aminte,
E veselie peste tot,
Că râd și morții din morminte
Aflând c-au fost prezenți la vot!

Elis Râpeanu

VIAȚA ȘI TREPTELE

Tânăr când eram odată,
Trepte, trei urcam deodată:
Zece astăzi urc în bloc...
Dacă-n lift găsesc un loc.

Radu Alexandru

*Dintre sute
de penițe*

VEȘNIC ÎNGÂMFATUL

Mândriei sale, prea fidel,
Cu greu putusem să-l suport;
În viață fost-a CEL MAI CEL
Și azi la morgă, cel mai mort!

Dan Căpruciu

CONVINGERI SOLIDE

Evoluția mi-e lege,
Și sunt cel mai dârз ateu;
Pentru asta, se-nțelege,
Mulțumesc lui Dumnezeu...

Eugen Ilișiu

CALITATE

Când scriu umor, n-o fac de dragul oștii
De superficiali – evit ineptii –
C-am zis așa: decât să rădă proștii,
Mai bine să zâmbească înțelepții.

Petru-Ioan Gârda

SESIZARE

Reclam ceva și cred că nu-n zadar,
Sperând că Cel de Sus o să m-asculte:
Pedeapsa capitală-i una, dar,
Păcate capitale sunt mai multe.

Ștefan-Cornel Rodean

**UNUI PREOT UMORIST
(inspirată din realitate!)**

Prea-cucernicul, ce scrie,
Când începe să se roage
Ține Sfântă Liturghie
Între două monoloage.

Ionel Iacob-Bencei

CARUSELUL CU EPIGRAME

Dintre sute de penițe

SCHIMBARE DE LOOK

Sfidând a anilor povară,
O bătrânică, în toiag,
S-a tuns, mai tânără să pară,
Și-acuma pare că-i... moșneag!

Vali Slavu

ÎN ROMÂNIA DE AZI

Țara noastră este în „nocturnă“
Și se zbate în anonim,
Pentru că românii râd la urnă,
Iar aleșii un întreg mandat...

Ioan Toderașcu

APĂRARE

Deși-s la stat vândut dator,
Nu poate fiscul să mă-nhațe,
Cât timp, la pieptu-i protector,
Mă ține sărăcia-n brațe.

Gheorghe Șchiop

DEPUTATUL

„Moș Crăciun, te rog eu tare,
Să-mi aduci un nou mandat!“
Și, cum n-a specificat,
A primit de... arestare.

Liviu Gogu

EPIDEMIA DE GRIPĂ – AȘTEPTATĂ ÎN DECEMBRIE

De ce oare-amână clipa
Și pânđește pe la dos,
Când românu-așteaptă gripa
Să... strănute „sănătos“.

Constantin Cristian

UNUIA PREA STRÂNGĂTOR

În temniță va sta cu anii,
Deși întruna a lucrat,
Și-acasă-a dus mereu toți banii,
E drept, cu tot cu... bancomat!

Grigore Chitul

INSTANTANEU CU GENEZA

Adam în jos privea tăcut,
Căci din pământ era făcut
Iar Eva, os din coasta lui,
Privea în dreptul osului!

Radu Păcurar

VIAȚA LA ȚARĂ

În toamnă – palide femei –
Când norii gri prindeau să cearnă,
Au strâns doar roșii și ardei
Că „vinete“... vor fi la iarnă.

Nae Bunduri

La mulți ani, de Ziua lor!...

Continuare din pag. 7

SCHIMBARE DE VIS

Întreaga lumii bogăție
Cu scânteieri de diamant,
Ți-aș da-o azi, când mi-ești soție,
Ca să-ți mai fiu o zi amant!

LUCIAN MĂNĂILESCU – 65 ANI

EREDITATE

A luat, aș vrea să spun
Fără a băga zăzanii,
De la mamă, ce-i mai bun,
De la tată, numai banii!

LIVIU SERGIU MANOLACHE – 65 ANI

 EVENIMENT

Întâlnirea Epigrafiștilor, ediția a XXIX-a **Brăila, 30 septembrie – 2 octombrie, 2016**

În perioada 30 septembrie – 2 octombrie, s-au adunat, în orașul de la Dunăre, peste douăzeci de epigrafiști. Oboseala acumulată pe drum a trecut, ca prin farmec, după cele două ore de plimbare cu vaporul. Pentru că, la Brăila, a devenit tradiție ca epigrafiștii să fie duși într-o croazieră pe Dunăre.

Gala Laureatilor a avut loc la Teatrul „Maria Filotti”. La intrare, ne-au întâmpinat câteva dintre caricaturile maestrului Costel Pătrășcan, iar în Sala Avantgarde, ne așteptau scaunele pe spătarul cărora era menționat cui aparțin: actori, scenografi, sunetiști etc. Eu am stat pe un scaun pe care scria „Regizor” și am scăpat de înțepăturile epigramatice ale confrăților. Domnul profesor Ștefan Cazimir, însă, ocupând scunul sufleurului, s-a ales cu o șarjă amicală, din partea epigramistului-procuror Ionuț-Daniel Țucă: / *M-am dat și eu, adeseori / Pe lângă dumnealui, discret, / Știut fiind că, la Parchet, / Avem nevoie de sufleori!*

După recitalul de epigramă, presărat cu momente muzicale, a avut loc festivitatea de premiere. Laureatii acestei ediții au fost: prof. **Ștefan Cazimir**, București (Marele Premiu), **Gheorghe Constantinescu**, Brașov (Premiul I), **Petru-Ioan Gârda**, Cluj-Napoca (Premiul al II-lea), **Nichi Ursei**, Râmnicu Vâlcea (Premiul al III-lea), **Ion Diviza**, Chișinău, **Ioan Toderașcu**, Costești, **Constantin Tudorache**, Ploiești și **Vali Slavu**, Aninoasa (Mențiuni). Toți ceilalți invitați au primit premii speciale și câte un volum, opere complete, semnat Ștefan Tropcea.

A consemnat Vali SLAVU

Concursul național „MIRCEA TRIFU”, Ediția a XII-a

Tema impusă: „*a câștiga / câștig*” și „*a plăti / plătit*” (cu unul din aceste cuvinte în catren) – 2 epigrame și **Libere** – 2 epigrame. **Termen (data poștei): 30 ianuarie 2017**, sistem motto, în 2 exemplare, scrise la mașină sau calculator.

Pot participa și epigrafiștii bucureșteni, dar numai pentru publicarea în volumul care se va edita, ca de obicei, la încheierea concursului.

Epigramele (catrene cu versuri egale – de 4–5 picioare prozodice, cu același ritm, cu poanta motivată de preambul și nu „lipită”) se vor scrie pe o pagină a unei coli A4 și se vor trimite pe adresa: **Elis RÂPEANU, Str. Luterană, Nr. 1, Ap. 38, Cp 010161, București.**

EVENIMENT

FESTIVALUL NAȚIONAL DE EPIGRAMĂ „Umor la Mila 80“ Ediția a XIX-a, Galați 14–16 oct. 2016

Laurențiu GHÎȚĂ

Că tot vorbim marinărește, festivalul de la Mila 80 de anul acesta ne-a purtat prin furcile caudine cu o viteză de zeci de noduri... gordiene. Ați ghicit, este vorba de cele două teme ale concursului, care ne-au adunat, ca în fiecare an, în sala Cercului Militar Galați, la un frumos spectacol de muzică și umor, coordonat, ca de obicei, de Constanța Apostol și Ion Moraru, amfitrionii noștri tradiționali.

Printre epigrame, fabule etc. am avut nostalgia reascultării unor refrane din Cenaclul Flacăra, aduse cu har și pasiune de grupul folk Dunărea, condus de confratele nostru gălățean Ștefan Băiatu, protagonist și al altui moment al show-ului, lansarea miniantologiei umoristice „UMOR LA PUTEREA A TREIA“, scrisă împreună cu Teodor Munteanu și regretatul Nicolae Precupețu.

Dar, pentru că spațiul presează, să amintim câștigătorii premiilor Festivalului din acest an, exemplificând cu epigrame din cele trimise:

Florian ABEL – Premiu Special:

Unde ești tu...?

Când e-anchetat un politician
Și are nod în gât, sub papion,
Ce bine-ar fi să fie gordian
Să i-l dezlege însuși Macedon!

Gh. CONSTANTINESCU – Premiu Special:

La vârsta a treia

Ca un val mai trece-un an,
N-am să uit că viața-i tristă,
Sigur, nodul gordian
Este... nodul la batistă!

Vasile VAJOGA – Premiu Special:

Justiție medievală

Boierii trădători, înalți în rang,
Atârnă-n deal „la furci“ cu gâtul-n ștreang
Că Vodă dat-a indicații clare
Să fie condamnați cu... suspendare!

Liviu GOGU – Mențiune:

Speranțe deșarte

Dorind să o ducem mai bine –
Conduși de șnapani și otrepe –
Trecut-am prin furci caudine,
Sfârșit-am mereu printre... țepe!

Ion MICUȚ – Mențiune:

În canionul istoriei

Spre răsărit sau occident,
În dreapta și în stânga, stânci...
Românu-ar vrea independent,
Dar cere drepturi stând pe brânci.

Gh. ȘCHIOP – Mențiune:

Soluție românească

Să scap din laț, în viață, am
Formula magică-n desagă,
Un vechi „deznoadă-te Sesam!“:
Prea sfânta, strămoșeasca... șpagă!

Ica UNGUREANU – Premiul 3:

Ca la noi la nimenea

Din sforăriile oculte
Ale mârșavilor borfași,
De tai un nod, apar mai multe...
C-avem sforari meseriași!

Nicolae BUNDURI – Premiul 2:

Rezolvarea nodului gordian

La nod, Al. Macedon titanul,
Văzând că se întrece șaga,
L-a rezolvat cu iataganul
Că nu se inventase... șpaga!

Laurențiu GHÎȚĂ – Premiul 1:

**Alexandru cel Mare a tăiat
cu sabia nodul gordian**

E-un mijloc simplu și comod
De a desface orice nod
Dar nu l-aș folosi vreodată
La nodul meu de la cravată!

Selecția epigramelor a fost făcută de Ion Moraru.

CONCURS

Rezultatele concursului

„EPIGRAMEI”

Tema:

„Copii și nepoți”

Apropo, există termenul nepotism. De ce, mergând logic, nu există și copilism? Pentru că, mai degrabă te lupți pentru copil, decât pentru nepot. Dar, să lăsăm asta, nu e niciun nepotism la mijloc și demonstrăm asta printr-un câștigător surpriză: dl. **Ion Vasean**, care a punctat pe merit cu epigrama:

ÎN STRĂINĂTATE

*Pe fiii săi, scrâșnind din dinți,
Și-a revărsat din plin mânia,
Că dacă nu vor fi cuminiți,
Îi va trimite-n... România.*

Ei bine, acest concurs a fost extrem de productiv, făcându-ne să fim în imposibilitatea de a selecta spre publicare mai puține epigrame, astfel încât a trebuit să ne extindem recolta de epigrame evidențiate:

UNDE NE SUNT COLINDĂTORII?

Ies părinții, triști, în tindă
Și ferestre, larg, deschid,
Dar copiii lor colindă
Pe la Roma sau Madrid!

Constantin Cristian

CU SORCOVA

Iarna, mai ales, cu toții,
La părinții-nsingurați
Vin copiii și nepoții
Ca să plece încărcăți!

Gheorghe Gh. Popescu

NATALITATE

Având în frunte mari despoți,
Dispuși s-adune bogății,
E plină țara de nepoți,
Dar a rămas fără copii!

Ioan Prodan

VIGOARE LONGEVIVĂ

Mă-nșor, că-s încă verde, iar,
Cu-o fetișcană de cinci stele,
Și naș, s-o ducă la altar,
E-un strănepot al fiicei mele.

Gheorghe Șchiop

UNUI NEPOT

L-am surprins făcându-și „plinul”
În cămară la bunici
Și-l întreb – Mai vii pe-aici?
– Vin... când face moșu vinul!

Ionel Iacob-Bencei

UNUIA LA VÂRSTA A TREIA

Convins fiind acum, la bătrânețe,
Că n-a făcut în viață tocmai totul,
S-a hotărât, subit, să mai învețe
Și e coleg de clasă... cu nepotul!

Ion Moraru

URMAȘII SUNT DE AJUTOR

Ajuns în prag de bătrânețe,
Ce bine-i să ai un copil
Sau un nepot plin de blândețe...
Să te trimită la azil!

Vasile Larco

EVOLUȚIE

Când sunt micuți, copii, nepoți,
Îți vine să-i mănânci, pe toți;
Când cresc și dau din hibă-n bai,
Îți zici... mai bine de-i măncai !

Eugen Ilișiu

TREI GENERATII

Nae Bunduri

Gheorghe Constantinescu

Vasile Tincas

Ion Micut

Gheorghe Bâlici

Vasile Manole

Valentin David

Florina Dinescu-Dinu

Petru-Ioan Gârda

Aşa cum am scris mai sus, a trebuit să ne limităm totuşi, la două pagini, că material ar mai fi fost, fiind siliţi să punem pe lista de aşteptare pe: *Ştefan Al.-Saşa, George Ceauşu, Paul Curiman, Sever Purcia, Liviu Zanfirescu, Ioan Lazăr şi Nicolae Topor.*

Desigur, cu toții ne dorim să scriem, dacă nu „mai excelent“, măcar... „la fel de excelent“ ca anul acesta, pentru a participa și la edițiile următoare ale Festivalului Internațional de Epigramă „Traian Demetrescu“.

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

Urmare din pag. 21

Academicianul **Solomon Marcus**, în *Poetica matematică*, insistă asupra dihotomiei *limbaj științific – limbaj poetic*, în funcție de ambiguitate și transparentă: ambiguitatea este superioară la cel poetic, dar nulă la cel științific; limbajul poetic reține atenția prin densitatea de sugestie, prin caracterul opac, susceptibil la interpretări multiple, pe când limbajul științific este transparent. Or epigrama creează în mod intenționat ambiguitatea, derutare, în prima parte, pentru ca surpriza, explicitul poantei să fie mai spirituale. De fapt, aceasta este trăsătura definitorie a catrenului epigramatic. Poezia se dezvoltă, ca niște raze, într-un mediu opac, plin de conotații. O poezie te subjugă, te reține; folosind o expresie a lui **Gala Galaction**, putem spune că, pe spiritul unui poet adevărat, cad stropi din grădina Raiului. Și, când metaforele se-nșiră pe spațiul alb, poetul simte că-l sărută pe frunte pe Dumnezeu. Poetul pune o lumină aparte, magică, în fiecare cuvânt și-n spațiul dintre cuvinte, iar înserarea cuvintelor trezește cântecul privighetorii. În epigramă, ideea e înapoia unei lumini, ca s-o afli trebuie să dai lumina la o parte pentru a ajunge la o lumină mai mare. Catrenul epigramatic nu-și propune o confruntare a cititorului cu textul și/ sau subtextul spre decriptarea unor orizonturi din „corola de minuni a lumii”, mereu altele, ca în poezie, de ghicire, de intuire a unor mesaje în alte mesaje. În poezie se creează mai multe câmpuri logice, printr-un fel de „respirație a cuvintelor” – cum ar spune **Noica**. Or, epigrama, prin claritatea ideii (pentru că epigrama, vizează, în ultimă instanță, o singură idee), dă „soluția”, luminând mesajul în poantă. Chiar dacă se folosește metafora și alte figuri de stil specifice poeziei, acestea au rolul de a crea posibile alunecări de sens, ambiguități, care să-l surprindă pe cititor în sistemul lui de așteptări și, astfel, să trăiască plăcerea euristică a descifrării, de parcă el însuși ar fi găsit soluția. Numai în felul acesta putem spune că epigrama iriază, influențează prin spiritualitate.

Surprinzător este faptul că *poezia modernă*, așa-zis postmodernistă (sau post-post-modernistă) s-a îndepărtat mult de epigramă, dar, într-un fel, s-a și apropiat. Această apropiere vizează spiritualitatea prin care se încheie unele poezii reușite, în vers liber, prin acea concluzie, care unește elementele din mozaic, surprinzând prin deschiderea unui orizont neașteptat. Dar s-a îndepărtat de epigramă, fiind copleșită de producția în creștere a „versului alb”. Fragmentarismul textului, imixtiunea dezordonată a elementelor străine, acumularea aleatorie de secvențe și frânturi de propoziții, filozofări adesea ieftine – toate acestea derutează și îndepărtează de ideea pe care majoritatea cititorilor și-o făcuse despre poezie. O poezie fără nici o regulă, precum proza „aranjată” în versuri mai lungi sau mai scurte, cu ideea ruptă de sfârșitul versului, e ca un joc de tenis fără plasă. Încă din 1968, în ASTRA nr. 12 (31), decembrie, p. 17, **Eugen Barbu** notează: „Poezia nu trebuie judecată după formă, ci după transfigurare. Nu rima și ritmul o fac, nu imaginile, ci ideile care cântă ca sferele cerești când sunt în conjunctură. Nu cred într-o poezie numai de metaforă.” Deci, metafora nu mai e socotită ca element *sine qua non* al poeziei. Pe de altă parte, după **Octavian Soviany**, care scrie despre **Nora Iuga**, lipsa semnelor de punctuație nu dăunează poeziei pentru că, în felul acesta, sunt eliminate momentele de respirație textuală, prin „salturi ambițioase spre metafizic”, dar și printr-un fel de „agresivitate totalizatoare a limbajului metaforic.” Și, atunci, ce e poezia sau ce a rămas din ea? În același articol din ASTRA, **Eugen Barbu** afirmă: „Ceea ce rămâne etern modern în artă și în poezie, în special, este numai talentul! Fără el, putem să stăm în cap, în mâini, în ce vrem, nu există poezie.” Și cum se poate demonstra talentul general al unor așa-zise poezii „postmoderniste”? Pentru că *poezia nu e un spasm, o aruncătură de condei pe o foaie albă. Nu există creație fără elaborare*. Frazele puse una sub alta, așa cum se succed ele în vorbire, nu pot constitui literatură. E drept că poezia s-a modernizat, dar în sensul densității ideatice, al rafinării metaforelor, al unui grad superior de spiritualitate – ea comunică nu numai stări poetice, ci și idei, nu numai fragmente de judecăți sau de imagini, ci idei continue. Poezia nu se poate constitui din cioburi îngrămădite la întâmplare, ea e lucrată, fasonată. S-a uitat oare simbolul creat de Poe? Corbul bate cu tenacitate, cu ciocul, în coaja sâmburelui până reușește să pătrundă, printr-o deschizătură, la miez. Poetul deschide o ușă spre alt tărâm, spre altceva și altcum decât realitatea palpabilă. Poetul, de fapt, își așterne pe hârtie sufletul, zidindu-se-n cuvinte. Totuși, cât de departe este vremea când **Hașdeu** considera că sfera poeziei nu se rezumă la vers, ci semnifică *viziune*, indiferent dacă ea se exprimă prin stihuri sau nu (articolul *Literatura*, în „Foița de istorie și literatură”, 1860,

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

nr. 1, martie, apud *Articole și studii literare*, 1961, p. 40). Dezvoltând o idee a polonezului **Joachim Lelewel**, Hașdeu definește poezia ca pe o pendulare între *realitate* și *idealitate*. Poeziei nu-i rămâne decât „a se clătina între ambele [...], și, împrumutând de la istorie realitatea, a se înălța apoi la un *grad de idealitate*, deși fără a ieși din sfera lumească.”

„Precum fără *rație* [rațiune] nu poate fi filosofia, așa fără imaginație n-ar putea fi poezia“, fiindcă ea s-a născut „din naturala noastră tindere de a *închipui*“ și „proba perfecțiunii unei poezii“ e capacitatea ei de transportare a fanteziei cititorului. „Astfel, imaginațiunea e cauza, esența și criteriul poeziei.“ [*Mișcarea literelor în Iași*, în LUMINA (DIN MOLDOVA), 1863, nr. 12, p.13–14, 16, apud *Articole și studii literare*, 1961, p.90].

Se pare că poezia se supune opiniei lui **Stendhal**: „opera de artă nu cere să fie înțeleasă, ci, în primul rând, *simțită*, dar simțită nu spiritual, nu cu gustul, văzul sau pipăitul. Spre deosebire de *lucrările teoretice*, în literatură ideile nu se cer formulate direct, ci devin **conținuturi sensibile**, cu o expresivitate specifică. Așa-zisa poezie filozofică nu ține de sistemul filozofic: profunzimea rezidă în exprimarea sensibilă, poetică a universului de gândire a poetului, în acuitatea acestei *transcrieri*. Literatura e o cunoaștere estetică, utilizând mijloace specifice ei.“ Or, în cazul unor producții așa-zis poetice, în care frânturi de idei și planuri disparate ale realității se îngrămădesc fără nici o logică, oricât de „absconse“ ar fi, ele nu pot fi nici înțelese, nici simțite. Odată cu primul vers, poetul de talent își începe călătoria spre sine însuși. Și, cu cât se retrăiește pe sine, cu atât se apropie de ceilalți.

Astfel de opinii privind poezia pot umple volume întregi pentru că, de fapt, e greu să fie prinsă într-o definiție. La o întâlnire cu profesorul **Valeriu Filimon**, acesta a spus celor strânși să discute despre poezie: „la întrebarea ce e poezia, **Benedetto Croce** a răspuns «nu este ceea ce știm noi că este!»“. Iar în primul număr al *Convorbirilor Literare*, se specifică: «Estetica este o știință care nu există. Estetica poeziei e o retorică a sentimentelor care duc către idei înalte». Pasărea nu poate fi presată între paginile unei cărți, dar zborul îl poți „presa“ într-o poezie. El așteaptă până deschizi cartea ca să-și reia traiectoria“. Se susține că hazardul poeziei de azi e aparent, că ea are un subtext care ține strâns zigzagarea. Nu se mai scrie sub forma unei raționalități de tip retoric. Profesorul **Liviu Rusu** are în vedere două nivele: *eul empiric* și *eul poetic*: primul se caracterizează prin receptări sensibile ale realității, al doilea, prin transpunere, creând acel abur de metafizică.

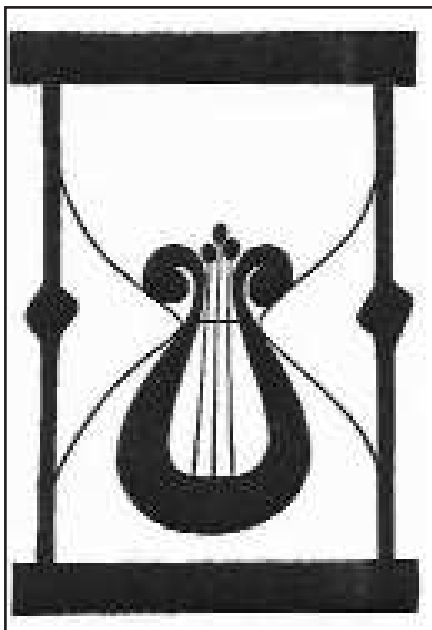
În ultima vreme, ceea ce seamănă cu o poezie, e o scriere terestră, de notație critică, un fel de descriptor al senzațiilor axate pe categoriile negative ale realității. Ea analizează, de fapt, propria dramă a autorului. Realitatea e percepută abracadabrant, uneori halucinatoriu, ca într-un experiment psihologic. Are, mai curând, valoare terapeutică decât literară – cum bine afirma **Dan Stanca** (în ROMÂNIA LITERARĂ, 30 iulie, 1977, p. 20). Pentru a căpăta valoare literară, e necesar un al doilea strat care să opună negativul pozitivului, afirmativul, visul, meditația, perspectiva. Altfel, totul rămâne experiment, obsesie sau, în cel mai bun caz, pitoresc cu nuanțe umoristice prin îngrămădirea elementelor disparate. Și se scriu azi „poeme“ de mai multe pagini. La *Festivalul de poezie și epigramă* de la Mizil, de care am amintit mai sus, tânărul poet care a obținut locul I, pentru a-și justifica distincția, a citit o poezie nouă, de o pagină, nu unul din poemele din concurs pentru că „mi-ar trebui zece minute pentru lectura lui“, a afirmat el. Nu ne putem pronunța asupra valorii unui asemenea poem, dar, iertat să ne fie, mi-am amintit de cuvintele aceluiași profesor **Valeriu Filimon**: „Cine are răbdare, dar noi nu mai avem răbdare și înnebunim în fața nonvalorilor“. Suntem de acord cu **Macedonski** care, în articolul *Despre logica poeziei* din LITERATORUL, afirma că poezia are logica ei aparte, „logica poeziei e, dacă ne putem exprima astfel, nelogică la modul sublim.“

Ne oprim aici cu opiniile privind poezia, mai ales poezia de azi care, ca și epigrama, se pierde în noianul de producții nonvalorice. Dar, dacă despre poezie sau pe marginea unui grupaj de poezii se pot scrie volume întregi, nu în aceeași situație se află epigrama. Nu se compară celeritatea epigramei cu poemele ocupând pagini întregi, așa cum, la atletism, suta de metri nu se compară cu maratonul.

(Continuare în numărul următor)

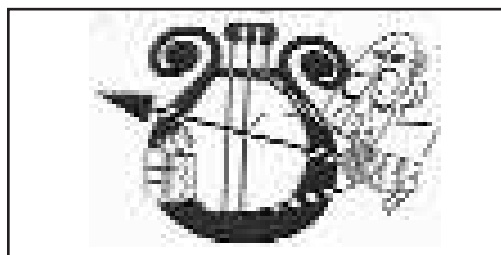
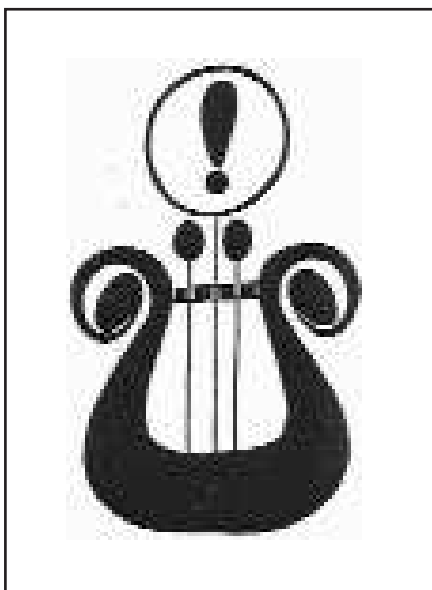
CARICATURA

Gheorghe Mitroiu

Oaspetele nostru de azi e, de fapt o gazdă, pentru că **GHEORGHE MITROIU** este graficianul nostru, care ilustrează această revistă, oferind mostre ale talentului său de desenator. Iată-l și în ipostaza de invitat al paginii de caricatură, cu o selecție tematică: LIRA.

Născut la Bistrița, în 1952, tehnician de profesie, dar și absolvent al Școlii de Arte Plastice Câmpulung, membru al Cenuclului de Arte Plastice „Ion D. Negulici”, **GHEORGHE MITROIU** a participat la numeroase expoziții de grup și colective (Sala ARTA – Câmpulung, Hotel FORUM Costinești, Japonia, Bulgaria, Turcia etc.), dar și personale, abordând în special portretul umoristic, umorul social și politic, măștile populare. Evident, apariții în mass media locală, națională și internațională.

*Hai noroc
și...
sănătate!!!*

SOLUȚIE

De când e blocaj la fumat,
Din fund de localuri, afară
Se iese la aer curat,
Să tragi, sănătos, din țigară.

Mihai Teognoste

EPITAFUL UNUI ȘOFER

Deși-am băut atâtea ani
N-am datorii, curată-i fața,
Căci vinul l-am plătit cu bani,
Iar viciul... l-am plătit cu viața!

Vasile Larco

UN CHEFLIU

Sărmanul are de-ndurat,
Căci trece, de la birt când vine,
La miezul nopții, mort de beat,
Prin... făcălețe caudine!

Vali Slavu

DOLEANȚĂ LA BĂTRÂNEȚE

Anii care vin
Vreau ca un copil
Să devin senin,
Însă nu... senil.

Nicolae Peiu

FOTOFOBIE

La teama lui (ce-i face fibrilații),
De întuneric sau de vreo jivină,
Se-adaugă fobia de lumină,
Când din contor... plătește kilowații.

Mirela Grigore

CHESTIUNE DE AMBALAJ

Sunt moș bătrân – dureri acute
Mă trec prin fiecare os,
Dar spun că sunt la senectute,
Că parcă sună mai frumos.

Petru-Ioan Gârda

VIRILITATE

Cu slăbiciune mare la femei,
O viață-ntreagă am rămas holtei,
Iar, pe femei, ajuns octogenar,
Le satisfac și azi... Financiar!

Ioan Toderășcu

EPITAF

Ici, sub neaua ca hlamida,
Zace, bine pus de dame,
Unul grav bolnav de SIDA,
Ce s-a prăpădit... de foame!

Constantin Cristian

SOCRUL LA 80 ȘI...

Mă-ntreb pe unde-o fi sorgintea
Maniei de-a umbla tot solo;
Te miri pe unde-l duce mintea,
Dar e nasol că-l uită-acolo.

Gheorghe Șchiop

LA UN ACCIDENT

Sirene, mare tevatură,
Poliție, descarcerare
Și foarte multă-alergătură...
Să se găsească-o lumânare.

Ștefan-Cornel Rodean

 EVENIMENT

Festivalul Umorului „Constantin Tănase”, Vaslui, ediția a XXIV-a, 2-9 octombrie 2016

Laurențiu GHÎȚĂ

Un eveniment petrecut o dată la doi ani monopolizează toată suflarea umorului din toate țările. Este vorba de prestigiosul Festival vasluian „Constantin Tănase”, ajuns la venerabila ediție a XXIV-a. Printre cei chemați la această mare sărbătoare a spiritului a fost și breasla epigramiștilor, prezentă la datorie în număr masiv. S-a concurat la secțiuni diferite, prezentându-se, alături de epigrame (pe teme și rime date) și poezie, fabula, sonete, proză umoristică etc.

Cum amploarea materialelor nu ne permite spicuii, ne mărginim în a prezenta lista laureaților acestei ediții:

SECȚIUNEA CARTE:

– Diploma de Excelență în literatură satirico-umoristică: **Dan-Viorel Norea, Mihai Sălcuțan, Petru Brumă, Constantin Tudorache, Eugen Albu, Mihai Haivas și Gheorghe Bălăceanu;**

– Premii speciale: **Vasile Larco** – Premiul „*Valentin Silvestru*”, **Dan Căpruciu** – Premiul „*Bogdan Ulmu*”, **Eugen Deutsch** – Premiul „*Costache Olăreanu*”;

– Premiul I: **Ștefan Al. Sașa;**

– Premiul II: **Florin Rotaru;**

– Premiul III: **Mihai Batog Bujeniță;**

– Mențiuni: **Marius Zaharia, Nicolae Stancu, Ioan Toderașcu.**

SECȚIUNEA MANUSCRIS:

– Premiul I: **Ion Moraru;**

– Premiul II: **Vasile Vajoga;**

– Premiul III: **Gheorghe Bălci; Maria Chirtoacă;**

– Mențiuni: **Grigore Chitul, Petre Ion Florin Vasilescu, Lică Pavel, Valentin David, Romeo Crețu, Petru-Ioan Gârda, Laurențiu Ghiță, Liviu Gogu, Vali Slavu, Nicușor Constantinescu.**

Ca element distinctiv, remarcăm deschiderea organizatorilor spre promovarea umorului de calitate, alături de festivitățile organizate la Vaslui, petrecându-se și întâlniri cu publicul cititor la Bârlad și la Huși, deosebit de bine primite, sălile pline și publicul senzațional întărind îndemnul maestrului Cornel Udrea de a ne face timp să mergem spre inima oamenilor, spre toate localitățile țării, unde există dorința de a gusta umor de calitate. Promovarea nu se face din papuci sau premiindu-ne între noi.

Mulțumim organizatorilor, în special sufletului acestui eveniment, neobositul Gelu Bichineț!

● Festivalul „ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, ediția a X-a.

Condiții de participare: POEZIE – patru poezii și/sau EPIGRAMĂ – patru epigrame.

Înscrierea se face fie pe: **www.romeojulietalamizil.ro**, sau prin poștă: **prof. Laurențiu Bădicioiu, Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu”, str. N. Bălcescu, nr.131, Mizil, Prahova, cod 105800**, cu mențiunea: **Pentru „Romeo și Julieta la Mizil”, ed. a X-a.**

La concurs pot participa tinerii români de... orice vârstă (peste 14 ani) și de pretutindeni!

ÎNSCRIEREA: 10.10.2016 – 20.12.2016. PREMIEREA: 28.01.2017, la Mizil.

Tema impusă, MIZILUL, este doar la secțiunea Epigramă și doar pentru o singură epigramă. Celelalte trei epigrame au teme libere. Site util pentru documentare la temă: **www.romeojulietalamizil.ro**

Poeziile/epigramele trimise nu trebuie să fi fost publicate/postate până la anunțarea clasamentului. Un motto trebuie adăugat în FIȘA DE ÎNSCRIERE pentru ca, numai ulterior jurizării, concurentul să poată fi identificat. Textele trebuie scrise obligatoriu cu Times New Roman, font 11, CU DIACRITICE, fără alte sublinieri sau intervenții. În caz contrar, organizatorii își rezervă dreptul de a elimina concurentul.

Cei ce nu au internet trimit materialele prin poștă, în sistem motto clasic (plic cu motto în plic). **Coordonatorii proiectului: prof. Laurențiu Bădicioiu, prof. Victor Minea.**

CONCURS

Continuare din pag. 9

Trăgând linie, observăm puține modificări față de anul trecut. Continuă dominația clubului sibian, un model de organizare, seriozitate și deschidere. Forța organizatorică și seriozitatea și-au pus amprenta și asupra cenaclului din Buzău, pe care, în ciuda unor cărcotelilor unora sau altora, acestea l-au adus pe poziția a doua. Se menține poziția AEM Chișinău, cu doi epigamiști de forță, alături de care orice implant aduce puncte serioase.

Una peste alta, ca observație generală, un cenaclu cu o medie anuală de peste 6.5–7 puncte poate oricând să emită pretenții și să se afirme ca pepinieră de talente.

Clasamentul final pe 2016 arată astfel:

			Nr. 24	Nr. 26	Nr. 27	Nr. 28	Total	Medie
1	Clubul Epigramistilor NEUTRAL STRAITS	Sibiu	7.69	7.89	8.01	6.96	10.57	7.64
2	Cenaclu Uniiștilor NIGRIM	Buzău	7.51	7.21	7.57	7.59	29.88	7.47
3	Asociația Epigramistilor din Moldova	Chișinău	7.86	7.03	6.68	7.81	29.08	7.27
4	Clubul Epigramistilor Brasoveni	Brasov	7.58	6.81	7.50	6.80	28.69	7.18
5	Clubul Epigramistilor VERA	Galati	7.27	7.21	7.01	6.99	28.48	7.12
6	Clubul epigramistilor Clubul SATURDION	Cluj Napoca	7.46	6.69	7.47	6.65	28.32	7.14
7	EMCOR.DD	Bucurestean	7.01	7.41	7.57	6.48	28.47	7.12
8	CLUPI	Iasi	6.83	7.12	6.67	7.36	27.98	7.00
9	Cenaclu de Satire si Umor RIDENDO	Timisoara	6.73	6.3	7.08	7.3	27.41	6.85
10	Cenaclu Epigramistilor Olteni	Cosova	7.01	7.39	6.73	6.03	27.22	6.79
11	Clubul Epigramistilor Constanteni	Constanta	6.61	6.49	6.97	6.93	27.09	6.78
12	Clubul Epigramistilor Vâlcea	Buc. Vâlcea	7.06	6.39	6.37	6.32	26.54	6.64
13	Clubul Epigramistilor „Ion Ionescu Quintus”	Ploiesti	7.4	6.21	6.21	6.41	25.83	6.51
14	Clubul Epigramistilor SPNUL	Buc. Mare	6.18	6.11	6.1	6.41	24.8	6.20
15	Clubul Epigramistilor „Cinaut Pavlescu”	Bucuresti		6.29	6.28	5.99	18.56	5.61
16	EPIDOTE	Top. Jiu	5.61	5.96	6.11		17.68	5.93
17	Cenaclu „Al. Stileanu”	Buc. Stran		5.07		4.81	9.88	5.00
18	AL. PO. RIME	Pitesti	5.01				5.01	5.01

● ANUNȚ

Instituit în anul 2015, cu scopul de a distinge creațiile epigramatice valoroase, Premiul „Prof. Dr. Alexandru Ionescu“, este divizibil. Conform voinței sponsorului, în anul epigramatic 2016 și următorii se va acorda astfel: jumătate va răsplăti valoarea și fidelitatea arătată revistei EPIGRAMA, iar restul se va împărți la cel mult trei creatori desemnați de conducerea UER, răsplătind contribuția la promovarea epigramei în spațiul public, contribuția la realizarea efectivă și distribuirea revistei, contribuția la promovarea umorului de bună calitate. (LGh)

Cu profundă durere în suflet, familia și colegii de epigramă anunță trecerea în neființă a celui ce a fost **dr. Ștefan Marinescu**, distins medic chirurg și scriitor (20.01.1929 – 05.11.2016).

Dumnezeu să-l odihnească!

Unui individ,
la Conferința femeilor
Își susține teoria
Îmboldit de toți hormonii:
Sunt femei – jos pălăria,
Și femei – jos pantalonii!

Definiție
Chirurgia, eu susțin,
În prezent și-n perspectivă,
Este un amestec fin
De grandoare și colivă.

EPIGRAMA

UNUI ȘOFER DE REVELION

*Lui nu i-a mai tihnit, de frică,
Deși era sfârșit de an,
Băuse numai „una mică“...
Uitând că nu e la volan.*

Vasile Larco

DE REVELION

*La miezul nopții s-a schimbat
Complet, desigur dup-un plan:
Cum poți s-apari – e-adevărat –
Cu rochia de-acum un an?*

Eugen Deutsch

IARNĂ DE PENSIONAR

*Bate vântul monoton,
Gerul întetește chinul;
Mâine merg să iau palton...
Împrumut de la vecinul.*

Gheorghe Băisan

ALERTĂ

*Legat-am porțile-n ajun,
Să nu mai vină Moș Crăciun,
C-aduce daruri aberante:
Somații și facturi restante.*

Ion Micuț

SCHIMBAREA LA FAȚĂ

*Având metehne cu toptanu',
Dar vrând să fiu mereu mai bun,
Mă las, de astăzi, de tutun
(De vin și de femei, la anu').*

Petru-Ioan Gârda

DATINI ȘI „OBICEIURI“

*Chiar dacă astă-vară ne-am certat,
Căci îmi cerea prea mult pe-o zi
de coasă,
Vecinul, de Crăciun, m-a colindat
(Plecat fiind) prin beci, prin pod,
prin casă...*

Ioan Toderașcu

SPERANȚE ÎN NOUL AN

*Anu-n care-o să intrăm,
Mult mai optimiști ne-apucă
Și cam tot ce așteptăm,
Noi sperăm... să nu ne-aducă !*

Gheorghe Bălăceanu

NOSTALGIE

*De când constat că Moș Crăciun
Nu e nici darnic și nici bun,
Am început, încet-încet,
Pe Moș Gerilă să-l regret!*

Nicușor Constantinescu

